Δέφτερη Ανάγνωση

Εναλλακτική Πληροφόρηση

Website: www.defterianaynosi.com
Facebook: www.facebook.com/DefteriAnaynosi
Twitter: www.twitter.com/DefteriAnaynos1

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλια για τις εξελίξεις

Περιεχόμενα του τεύχους της βδομάδας: 10/4- 17/4/2013

ΤΟΠΙΚΑ

Τα σκάνδαλα των τραπεζών in full view: τα τεκμήρια για το πώς οι τράπεζες έφεραν την κρίση και την τρόικα

«Αυτό που οι κυπριακές εφημερίδες περιέγραφαν ως οικονομικό, τραπεζικό θαύμα, δεν ήταν τελικά τίποτα άλλο από ένας τρόπος συσσώρευσης χρήματος έξω από την Κύπρο, που προσέφερε δάνεια με ευνοϊκούς όρους σε συγκεκριμένες ομάδες επιχειρηματιών και κέρδη σε όσους ήταν χειριστές η διαμορφωτές της τραπεζιτικής πολιτικής.»

Κ. Βαξεβάνη, Άγγελος Αθηνών, διάβολος Λευκωσίας, σελ. 20, Hot.doc, τ. 25.

Η κυκλοφορία της έκθεσης από την μέχρι τώρα έρευνα της Alvarez and Marshal προκάλεσε, όπως ήταν αναμενόμενο, ένα μείγμα αντιδράσεων. Από τη μια, είναι η πρώτη τεκμηριωμένη αναφορά στα σκάνδαλα των τραπεζών, η οποία είναι δύσκολο πια να παραμεριστεί ,αφού έγινε και από εξωτερικό οίκο. Από την άλλη βέβαια, όσοι αγωνίζονταν για μήνες για να εμποδίσουν την έρευνα και να συγκαλύψουν όσους απέκρυβαν στοιχεία, άρχισαν να ψάχνουν δικαιολογίες για να στρέψουν αλλού την προσοχή. Αυτό το ρόλο τον ανέλαβε ο Πολίτης. Ταυτόχρονα, είχε κυκλοφορήσει στην Αθήνα το νέο τεύχος του περιοδικού Hot.doc, το οποίο, εν μέρει, συμπλήρωνε την έρευνα της Alvarez and Marshal αφού αναφερόταν στην πορεία του Βγενόπουλου, αλλά και σε στοιχεία από την επέκταση των τραπεζών στην Ελλάδα.

Οι πρώτες αντιδράσεις: σοκ από τις αποκρύψεις στοιχείων και προσπάθεια μετατόπισης από τον Πολίτη

Το αρχικό σοκ, στο οποίο εστίασαν ακόμα και τα κανάλια, ήταν η αναφορά ότι ορισμένοι αξιωματούχοι της τράπεζας, οι κ. Ηλιάδης και Πατσαλίδης, φαίνεται ότι διέγραψαν στοιχεία από τους ηλεκτρονικούς τους υπολογιστές. Η είδηση προβλήθηκε όχι μόνο τοπικά, αλλά και διεθνώς – καθώς το θέμα της συγκάλυψης των τραπεζιτικών σκανδάλων έχει αποκτήσει, πια, μια διεθνή διάσταση.

Ακολούθως, ξεκίνησε η διαφοροποίηση: τα ΜΜΕ, τα οποία συγκάλυπταν για χρόνια το τί γινόταν στις δύο τράπεζες, προσπάθησαν να μετατοπίσουν την έμφαση και σε αυτό το παιχνίδι συμμετείχε ενεργά και μέρος του κυβερνητικού επιτελείου. Έτσι, αρχικά ο Πολίτης ανάλαβε να προωθήσει την ιδέα ότι η έκθεση άφησε εκτός την Λαϊκή Τράπεζα. Και όμως, ήταν ξεκάθαρο και από την αρχική σελίδα ότι η έκθεση ήταν ενδιάμεση, και ότι θα συνεχιζόταν η έρευνα με άξονα την εμπλοκή της Λαϊκής με την απόκτηση ελληνικών ομόλογων και την επέκταση της εκτός Κύπρου. Όπως αναφέρεται στο εισαγωγικό, το κατ' επείγον ζήτημα ήταν να διαφανεί αν υπήρχαν και στην Τράπεζα Κύπρου στοιχεία, τα οποία μπορεί να οδηγούσαν και την Τράπεζα Κύπρου σε ανάλογη κρίση με τη Λαϊκή. Ο Φιλελεύθερος, μάλιστα, του οποίου οι οικονομικοί συντάκτες φαίνεται ότι κατανοούν πιο εύκολα από του Πολίτη τα κείμενα που έχουν μπροστά τους, είχε και τη διευκρίνηση από τις 4 Απριλίου:

«Ο οίκος ζήτησε να γίνει μια έρευνα για τους λόγους που οδήγησαν τη Λαϊκή να ζητήσει κρατική βοήθεια. Αυτό ήταν για να διαπιστωθεί κατά πόσο είχε σχέση η κατάσταση της τράπεζας με τα ελληνικά ομόλογα. Στην έρευνα αναφερόταν ότι ο πρόεδρος της Λαϊκής, Ανδρέας Φιλίππου, σε συζήτηση με ανώτερο στέλεχος της Κεντρικής, υποστήριξε ότι η συγκεκριμένη έρευνα θα είχε επιπτώσεις στην πιθανή ανάκαμψη της τράπεζας. Το γεγονός αυτό πυροδότησε ένα διάλογο που κατέληξε στο συμπέρασμα να ελαχιστοποιηθεί η έρευνα. Η Έρευνα δεν επικεντρώθηκε στην μετατροπή της Λαϊκής σε Marfin αλλα στην εποπτεία που διενήργησε η Κ.Τ. για την μετατροπή.»

Και η αναφορά του Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας, στην αρχή της έκθεσης, είναι επίσης σαφής:

«Η ερευνητική προσπάθεια έχει ολοκληρωθεί σε σχέση με την απόκτηση ελληνικών ομολόγων από την Τράπεζα Κύπρου και την διεθνή της επέκταση, όπως και για την εποπτεία της Κεντρικής Τράπεζας για την μετατροπή των στοιχείων της τράπεζας στην Ελλάδα από θυγατρική σε υποκαταστήματα. Η έρευνα θα συνεχιστεί. Τα επόμενα θέματα τα οποία θα αναλυθούν αφορούν και την απόκτηση ελληνικών ομολόγων από την Λαϊκή, η διεθνής της επέκταση και η εποπτεία της από την Κεντρική Τράπεζα.»

Αυτό που ουσιαστικά ενόχλησε τους κύκλους της Τράπεζας Κύπρου, τους οποίους εκφράζει ο Πολίτης και σε ένα βαθμό το προεδρικό, είναι ότι η αποκάλυψη για τα

σκάνδαλα της τράπεζας Κύπρου είναι ξεκάθαρη και τεκμηριωμένη – όπως και η προσπάθεια για συγκάλυψη. Άλλωστε και η έρευνα για τη Λαϊκή και την μετατροπή της Εγνατίας σε υποκατάστημα, είναι το νευραλγικό σημείο μέσα από το οποίο διακινούνταν κεφάλαια από Κύπρο προς Ελλάδα. Και η συγκεκριμένη πράξη έγινε όχι μόνο χωρίς να αντιδράσει ο τότε διοικητής της κεντρικής, ο κ. Ορφανίδης, αλλά ουσιαστικά παραβλέποντας και στοιχεία, τα οποία έχε προμηθεύσει η Κεντρική Τράπεζα της Ελλάδας για τα προβλήματα της συγκεκριμένης Τράπεζας.

Έτσι, την Κυριακή η Καθημερινή, που είχε αποκαλύψει το σκάνδαλο της Εγνατίας πρώτη, είχε τον εξής πρωτοσέλιδο τίτλο: «Ασύγγνωστο έγκλημα και ο Ορφανιδης θεατής: τί καταγράφει η Alvarez and Marshal για την συγχώνευση «Μαρφίν Λαϊκής – Εγνατίας» που μας στοίχισε 4 δις».

Και αρκετά άλλα δις μετά μέσω του ΕΛΑ.

Τα τεκμηριωμένα σκάνδαλα της Τράπεζας Κύπρου: η παράτυπη αγορά των ομόλογων το 2009-10, και οι ύποπτες αγορές τραπεζών σε Ρωσία και Ρουμανία

Η Έκθεση τεκμηριώνει ουσιαστικά και σφαιρικά το πώς οι προύχοντες της τράπεζας Κύπρου, οι οποίοι πίεζαν μέσα από τα ΜΜΕ το 2009 να τους δοθεί έξτρα ρευστότητα και αρνήθηκαν να χαμηλώσουν τα επιτόκια, διοχέτευσαν τη ρευστότητα που πήραν από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για να κάνουν «επενδύσεις υψηλού ρίσκου» σε ελληνικά ομόλογα, αντί να τα χρησιμοποιήσουν για να καλύψουν το ισοζύγιο της τράπεζας. Τα γεγονότα είναι πλέον γνωστά – ότι δηλαδή κάποιοι στην Τράπεζα Κύπρου αγόραζαν ομόλογα πίσω από την πλάτη του ΔΣ και αυτές οι αγορές γίνονταν ακριβώς σε μια περίοδο, κατά την οποία ήταν πλέον γνωστή η κρίση στην Ελλάδα. Για αυτό και τα ομόλογα αγοράζονταν από τις δευτερογενείς αγορές –

καθώς οι άλλοι τα ξεφορτώνονταν, δηλαδή. Το ζήτημα των ωφελημάτων/μιζών από αυτές τις αγορές, είναι ένα ανοικτό ζήτημα. Και από ότι φαίνεται στην διαδικασία δεν εμπλέκονταν μόνο οι κ. Ηλιάδης και Καρυδάς, αλλά και οι Πατσαλίδης, Κυριακίδου, Αλέπης και ο κ. Κυπρή, ο οποίος ήταν μέρος της διαχειριστικής επιτροπής κινδύνου, που συναίνεσε στις πιο πάνω αποφάσεις.

Η έκθεση εστιάζει, επίσης, σε δυο χαρακτηριστικές περιπτώσεις «επέκτασης» της Τράπεζας Κύπρου, στις οποίες φαίνεται ξεκάθαρα ότι αυτές οι κινήσεις γινόταν με ύποπτες διαδικασίες και με εξίσου ύποπτα συμφέροντα. Το ένα ζήτημα αφορά της αγορά της ρωσικής τράπεζας Uniastrum. Η αγορά της τράπεζας έγινε παρά το ότι υπήρχαν αμφιβολίες για την αξία της και παρά το ότι η τελική συμφωνία ολοκληρώθηκε μετά από την εμφάνιση της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης – και άρα η συγκεκριμένη τράπεζα είχε υποβαθμιστεί ακόμα περισσότερο. Η επίμονη του κ. Ορφανίδη να εγκρίνει τη συγκεκριμένη διαδικασία, παρά τις εκκλήσεις που του έγιναν τότε, θέτει σαφώς ένα ζήτημα διαπλεκομενων συμφερόντων. Τί προσπαθούσε να συγκαλύψει ο τέως διοικητής, εγκρίνοντας μια αγορά που θα μπορούσε να είχε γίνει αλλα με πολύ μικρότερο κόστος για την κυπριακή οικονομία;

Αν η υπόθεση της Uniastrum είναι ύποπτη, η άλλη διερευνούμενη υπόθεση, εκείνη της ρουμανικής Transylvania είναι από μόνη της ένα ζήτημα με ανοικτές ποινικές διαστάσεις. Σε εκείνη την περίπτωση, οι αρμόδιοι της Τράπεζας Κύπρου συμπεριφέρθηκαν με σαφώς παραπλανητικό τρόπο που αποκαλύπτει και το άδυτο των τραπεζιτών. Σύμφωνα με την έκθεση, το πλάνο ήταν να δοθούν δάνεια σε υφιστάμενους μετόχους της ρουμανικής τράπεζας και μετά τα δάνεια θα κηρύσσονταν «μη εξυπηρετούμενα» και για να διαγραφούν, θα γινόταν η μεταφορά των μετοχών. Αυτό το σενάριο είχε ως στόχο την παραπλάνηση – να μην γίνει, δηλαδή, δημόσια προσφορά. Και για να χρυσώσει το χάπι η Τράπεζα Κύπρου προθυμοποιήθηκε, σύμφωνα με στοιχεία που εντόπισε η Alvarez and Marshal, να πληρώσει και χρέη του κάτοχου των μετοχών σε άλλη τράπεζα. Τελικά, αυτές οι υπόγειες διαδικασίες στις οποίες, προφανώς, διακινούνται και μίζες, εντοπίστηκαν – αναφορά στο σκάνδαλο είχε κάνει και η J. P. Morgan, η οποία προειδοποίησε την Τράπεζα Κύπρου, στα τέλη του 2010, ότι αυτές οι ενέργειες ήταν παράνομες. Και ακολούθως, ξεκίνησε έρευνα και στη Ρουμανία για πιθανή «χειραγώγηση» της αγοράς. Και όμως, παρά το όλο πλαίσιο και τις παρανομίες και παρατυπίες - όπως φαίνεται να γινόταν συνήθως στην Τράπεζα Κύπρου το Δ.Σ. δεν ενημερώθηκε, παρά τους υπάρχοντες κανονισμούς - ο κ. Ορφανίδης, όπως έκανε και με την Uniastrum, έδωσε άδεια στην Τράπεζα Κύπρου να προχωρήσει με τη διαδικασία.

Είναι λίγο αφελές, πια, να θεωρεί κάποιος ότι ο κ. Ορφανίδης, απλώς, έκανε επανελειμμένα λάθη – και πάντα αυτά τα λάθη συγκάλυπταν παρανομίες από τις οποίες κάποιοι έβγαζαν κέρδη και μίζες. Μέχρι και ο δήθεν αντίπαλός του, ο Βγενόπουλος ευνοήθηκε σαφώς από τις κινήσεις του, όπως την έγκριση της μετατροπής της Εγνατίας. Οπότε, η διερεύνηση του πόθεν εσχες και του Ορφανίδη και του κύκλου γύρω από αυτόν, είναι πλέον αναγκαία διαδικασία.

Η Λαϊκή και η κομβική αγορά της Εγνατίας: οι αποκαλύψεις του hot doc

Όσον αφορά στη Λαϊκή, το βασικό σημείο εστίασης της έρευνας ήταν η αγορά της Εγνατίας – η μετατροπή της σε παράρτημα οδήγησε, ουσιαστικά, στη δημιουργία ενός μηχανισμού διοχέτευσης ρευστού στη Ελλάδα. Υπενθυμίζεται ότι ο κ. Ορφανίδης επέτρεψε αυτήν τη διαδικασία στο τέλος του Μάρτη του 2011, λίγες μέρες πριν εμφανιστεί στη βουλή, δηλώνοντας ντε φάκτο την υποτίμηση των κυπριακών ομολόγων. Ενώ, όμως, έκανε ουσιαστικά έκκληση για μείωση της αξίας των ομολόγων της πολιτείας που τον πλήρωνε, την ίδια στιγμή δεν χρησιμοποίησε την εξουσία που είχε, για να μπλοκάρει τη διαδικασία δημιουργίας του μηχανισμού φυγάδευσης κεφαλαίων με την μετατροπή της Εγνατίας σε παράρτημα.

Η έκθεση των Alvarez and Marshal αναφέρει το θέμα και αναγνωρίζει ότι από την στιγμή που ο Ορφανίδης δεν πήρε την απόφαση να σταματήσει την σύνδεση, τότε αφαίρεσε από τον εαυτό του οποιαδήποτε δυνατότητα περιορισμού της ροής κεφαλαίων προς τα ελληνικά παραρτήματα. Και εδώ, ήρθε μια άλλη αποκάλυψη για να συμπληρώσει το παζλ. Στο αφιέρωμα του περιοδικού hot.doc, υπήρχε αναφορά σε έρευνα που έγινε κατόπιν οδηγιών, τόσο της ελληνικής όσο και της κυπριακή Κεντρικής Τράπεζας για τις επενδύσεις της Λαϊκής. Η έρευνα έγινε το 2009:

«Δυο αρμόδιες εποπτικές αρχές, της Τράπεζας της Ελλάδας και της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου, συνέταξαν ένα λεπτομερές πόρισμα μετά από έρευνα στον όμιλο Marfin Εγνατία, που έγινε από 15 ως 23 Μαρτίου 2009. Το πόρισμα αυτό εξαφανίστηκε. Η ομάδα των εποπτών εντοπίζει κίνδυνους και πολύ ξεκάθαρα καταγράφει πως «ο όμιλος Marfin Εγνατία παρουσιάζει ένα υψηλού κίνδυνου προφίλ, με έμφαση στην επενδυτική τραπεζική και σε χρηματιστηριακές δραστηριότητες που παρουσιάζουν αυξημένους κίνδυνους..»

Hot.doc. τεύχος 25, σελ. 28

Σε εκείνη την έκθεση, υπήρχαν σαφείς αναφορές στο πώς δίνονταν δάνεια με επισφαλείς εγγυήσεις σε «συνεργατες..φιλους..και μετόχους εταιρειών κοινών συμφερόντων.»

Το εντυπωσιακό, λοιπόν, είναι ότι ο Ορφανίδης, όχι μόνο επέτρεψε τη δημιουργία του καναλιού ροής κεφαλαίων από την Κύπρο στην Ελλάδα, αλλά ουσιαστικά είχε πλήρη επίγνωση του τί γινόταν στη Λαϊκή. Και δεν έκανε τίποτα, παρά την φαινομενική αντιπαράθεσή του με το Βγενόπουλο. Γιατί, λοιπόν, ευκόλυνε το δήθεν αντίπαλο του; Προφανώς, ο κ. Ορφανίδης κάλυπτε και το Βγενόπουλο και άλλους στη Λαϊκή. Και η συγκάλυψη ήταν εντυπωσιακή. Οπότε, αναπόφευκτα το ζήτημα των προσωπικών συμφερόντων του τέως διοικητή, θα πρέπει να διερευνηθεί σοβαρά πια. Διότι μερικοί από τους πιο στενούς πολιτικούς σύμμαχους του κ. Ορφανίδη, στη βουλή λ.χ., είχαν σαφώς συμφέροντα στη Λαϊκή – όσες προσωπικές διάφορες και αν είχε ο Ορφανίδης με το Βγενόπουλο. Και ίσως αυτές οι σχέσεις και αυτά τα συμφέροντα να εξηγούν και την παράδοξη ευκολία, με την οποία έγινε η συγκάλυψη της ροής κεφαλαίων στην Ελλάδα την περίοδο 2009-2012.

Μια άλλη διάσταση είναι και η εμπλοκή του δικηγορικού γραφείου Ιωαννιδη με τον οποίο φέρεται να έχει σχέσεις οι συμπέθεροι της οικογένειας Αναστασιαδη:
«*Ευθύνη όμως φέρουν και οι Νομικοί Σύμβουλοι της Τράπεζας (Δικηγορικό Γραφείο Ιωαννιδης και Δημητρίου ΔΕ.ΠΕ.) οι οποίοι όφειλαν στην ουσία να προστατέψουν τους πελάτες και μετόχους τους της Τράπεζας – από αυτή τη δυσμενή, όπως καταφάνηκε εκ των γεγονότων, εξέλιξη. Γραφείο το οποίο εξασφάλισε το διάταγμα συγχώνευσης.»*
Καθημερινή, 7/3/ 2013, Το κουβάρι Λαϊκής-Εγνατίας αξίας 4 δις, σελ. 3
Και από ότι φαίνεται το συγκεκριμένο γραφείο έχει μια τάση να εμπλέκεται σε διαπλεκομενα: Ο ΠΑΣΕΧΑ το είχε καταγγείλει ότι ήταν ταυτόχρονα νομικός σύμβουλος της εταιρείας Ορφανιδη και της Λαϊκής. Σχόλιο της ιστοσελίδας 24NEWS: «Κάθαρση τώρα». http://www.24man.com.cy/index.php?pageaction=kat&modid=1&artid=11252

Κοίτα να δεις ποιοί μιλούν: Η Λαϊκή, ο Πολίτης, τα σκάνδαλα και η άβολη αλήθεια για τη σύγκρουση συμφερόντων στη Βουλή και τα ΜΜΕ

«Η..ιστορία, η οποία μάλιστα έχει πάρει διαστάσεις αστικού μύθου, θέλει τους ανθρώπους του Βγενόπουλου, μόλις έφταναν στην Τράπεζα, αντί για τα οικονομικά στοιχεία της τράπεζας να ζητούν τα οικονομικά στοιχεία και στοιχεία για τα δάνεια που είχαν οι κύπριοι δημοσιογράφοι.»

Όταν ο Πολίτης ανακάλυψε το Βαξεβάνη... έστω και αποσπασματικά

Όταν ο Πολίτης της Κυριακής αποφάσισε να εστιάσει στο Βγενόπουλο την εβδομάδα που κυκλοφόρησε η έκθεση Alvarez and Marshal, το ανέκδοτο που κυκλοφορούσε στους κύκλους που ξέρουν τα κουτσομπολιά των κυκλωμάτων της διαπλοκής, ήταν ότι ο Παπαδόπουλος - ο ιδιοκτήτης του Πολίτη - έκανε πόλεμο στο Βγενόπουλο, γιατί ο τελευταίος απέρριψε την προσφορά του να κάνει οικονομική συνεισφορά στην εφημερίδα του – που ζει πια με δωρεές και επιχορηγήσεις.

Η ξαφνική αγάπη της εφημερίδας, που κάποτε διαφημιζόταν ότι «τα λέει όλα», για την αλήθεια σε σχέση με τη Λαϊκή, είναι βέβαια συγκυριακή. Όταν λ.χ. ο Βαξεβάνης δημοσίευσε στοιχεία για τη διαπλοκή του υποψήφιου τότε Ν. Αναστασιάδη, ο Πολίτης κοίταζε βολικά αλλού – και έψαχνε για αντιπερισπασμό εναντίον του Λιλλήκα σαν μια κλασική κομματική εφημερίδα. Τότε, κυκλοφόρησε η φήμη ότι ο υποψήφιος κάλυπτε μέρος της εκδοτικής ζημιάς.

Η απότομη στροφή στα στοιχεία και στην ανάλυση του Βαξεβάνη, λοιπόν, δεν ήταν τυχαία. Η εφημερίδα ως όργανο του προεδρικού, αλλά και των μεγαλομετόχων της τράπεζας Κύπρου, ήθελε να μεταφέρει αλλού την έμφαση, μετά την δημοσιοποίηση των σκανδάλων στην Τράπεζα Κύπρου. Και η σκοπιμότητα του πρωτοσέλιδου της Κυριακής ήταν εξόφθαλμη. Έτσι, κάτω από ένα τίτλο που εστίαζε στο Βγενόπουλο και το πώς χρησιμοποιούσε τη Λαϊκή για να βγάζει χρήματα από την Κύπρο, υπήρχε και δήλωση του Ν. Παπαδόπουλου που επανέλαβε ότι φταίει η προηγούμενη κυβέρνηση – προφανώς, έπρεπε να είχαμε περάσει από 3 κύματα λιτότητας μέχρι τώρα για να μπορεί η Λαϊκή να διοχετεύει χρήματα στην Αθήνα. Το ότι το δημόσιο, δεν έχει σχέση με την κρίση, ο Ν. Παπαδόπουλος εξακολουθεί να προσπαθεί να το αρνηθεί, αλλά αυτό είναι το λιγότερο – η οικονομική ζημία που έχει πάθει θα έπρεπε να το είχε κάνει να συνειδητοποιήσει ότι όσα έλεγε προηγουμένως γύρισαν τελικά μπούμεργαγκ. Η τρόικα, που ο ίδιος ήθελε να έρθει από το 2011, τελικά δεν επέβαλε

μόνο λιτότητα, αλλά και κούρεμα στο τραπεζιτικό κεφάλαιο – εκπρόσωπος του οποίου είναι και ο ίδιος.

Πώς ζήτησε βοήθεια η Λαϊκή, την άνοιξη του 2012: τί δεν ειπώθηκε στη βουλή – η απόκρυψη για τον ΕΛΑ και η ομολογία για τα ομόλογα

Αξίζει να δούμε τί έγινε όταν η Λαϊκή ήρθε και ζήτησε στήριξη από το κράτος την περασμένη άνοιξη: Σύμφωνα με μια ενδιαφέρουσα αναφορά του Φιλελευθέρου στις 5/4/2013 «στις 16 σελίδες που είναι τα πρακτικά της επίμαχης συνεδρίας, καμία αναφορά δεν γίνεται στον ELA. Οι βουλευτές ενέκριναν την κρατική χορηγία προς τη Λαϊκή ύψους 1.8 δις για να τη σώσουν, χωρίς να γνωρίζουν ότι ο ELA παραχώρησε ρευστότητα στη Λαϊκή, ύψους 8 δις..»

Σε εκείνη τη συνεδρία, είχε τεθεί και το θέμα των ελληνικών ομολόγων. Και όπως γινόταν και στην Τράπεζα Κύπρου, οι διευθύνοντες σύμβουλοι δεν ενημέρωναν το διοικητικό συμβούλιο για το ζήτημα – αν στην Τράπεζα Κύπρου το άτομο που έπαιρνε αποφάσεις και μετά έπαιρνε εγκρίσεις από το ΔΣ ήταν ο Ηλιάδης, εδώ ήταν ο κ. Μπουλούτας – ο οποίος όταν απομακρύνθηκε πήρε 1.3 εκατομμύρια αποζημίωση - ο Ηλιάδης πήρε 2 εκατομμύρια.

Ιδού η δήλωση του διευθύνοντα συμβούλου της Λαϊκής για τα ομόλογα:

«..ναι, είναι προφανές ότι, αν δεν γινόταν η επένδυση των 3 δις και πλέον στα ελληνικά ομόλογα, προφανώς η τράπεζα δεν θα ήταν σε καμία περίπτωση σε αυτήν την κατάσταση.»

Στην περίπτωση, όμως, της Λαϊκής και της συγκάλυψη των εσωτερικών σκανδάλων ακόμα και στην βουλή, υπάρχει και ένα ευρύτερο θεσμικό ζήτημα. Το άτομο που επόπτευσε της επιτροπής οικονομικών της βουλής κατά την διάρκεια της παραχώρησης 1.8 δις στη Λαϊκή, ο Ν. Παπαδόπουλος ανήκει σε μια οικογένεια με ιστορικές σχέσεις με τη Λαϊκή Τράπεζα και το δικηγορικό του γραφείο που είχε επαγγελματικές σχέσεις μαζί της. Και όμως, αυτή η κραυγαλέα σύγκρουση συμφερόντων δεν σχολιάστηκε καθόλου – ούτε στη βουλή, ούτε στα ΜΜΕ πλην ενός σχολίου στην Καθημερινή. Και είναι πολύ πιθανόν ότι ανάλογες σχέσεις να είχαν και άλλοι πρόθυμοι, τότε, βουλευτές. Και φυσικά, οι δημοσιογράφοι με τις «ειδικές σχέσεις» δεν είπαν τίποτα.

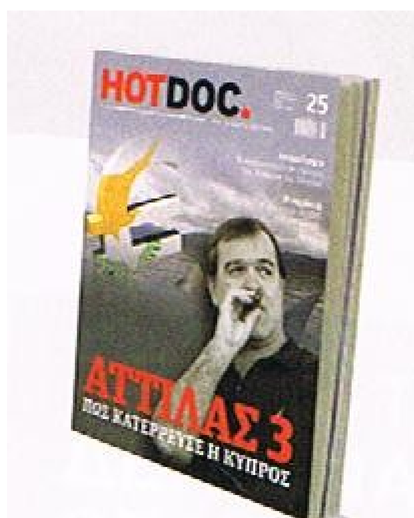
Τώρα, λοιπόν, που επανεξετάζεται το ζήτημα πρέπει να τεθεί και το ερώτημα ξανά για την νομιμότητα εκείνων των αποφάσεων με δεδομένη τη σύγκρουση συμφερόντων που υπήρχε. Πώς θα διερευνταν λ.χ. οι οφειλές στον ΕΛΑ, αν μερικοί ήθελαν να επιταχύνουν την διαδικασία και να λογοκρίνουν τα δεδομένα; Είναι δυνατόν να μην ήξεραν για τον ΕΛΑ οι κ. Παπαδόπουλος και Αβέρωφ, φίλοι του κ. Ορφανίδη και ηγέτες της τότε πλειοψηφίας στην επιτροπή οικονομικών της βουλής;

….και τί επιβλήθηκε από την πλειοψηφία της επιτροπής οικονομικών

Για να γίνει κατανοητό το πλαίσιο: το άτομο που πίεζε την Alvarez and Marshal να καθυστερήσει την έρευνα στην Λαϊκή, ο κ. Φιλίππου, διορίστηκε με ένα ενδιαφέρον παρασκήνιο – που δείχνει την παρέμβαση των συμφερόντων που εκπροσωπούσε ο Ν. Παπαδόπουλος. Έγραφε, τότε, ο Φιλελεύθερος:

«Κατά την πολύωρη συνεδρία στη Βουλή, η διαμάχη επικεντρώθηκε στο όνομα του κ. Φιλίππου, πρώην αξιωματούχου της Κεντρικής Τράπεζας, με το Δημοκρατικό Κόμμα να τον επιβάλει ,αν και ήταν εκτός λίστας του Υπουργείου Οικονομικών και το ΑΚΕΛ αντιτίθετο σφοδρά. Τελικά, όμως, ο κ. Φιλίππου διορίστηκε.»[1]

Προφανώς, ο κ. Φιλίππου διορίστηκε εκεί για να συγκαλύπτει. Και όσοι αγωνίστηκαν να τον βάλουν εκεί, έκρυβαν διάφορα – όχι μόνο για ότι έκανε ήδη ο Βγενόπουλος, αλλά και όσα έκαναν οι κύπριοι μεγαλομέτοχοι και όσοι συνεργάστηκαν μαζί του για τόσα χρόνια – είτε ως μέτοχοι, είτε ως δικηγόροι, είτε ως ΜΜΕ.

Όταν το κίτρινο γραφείο στο προεδρικό αγωνίζεται να πουλήσει συγκάλυψη: σπρώχνοντας την ευθύνη αλλού

«Δεύτερος δημοσιογράφος προσελήφθη στο Προεδρικό, με τον κόσμο να διερωτάται πλέον αν ακολουθούμε τα βήματα της Ελλάδας, όπου οι δημοσιογράφοι είναι φερέφωνα κομμάτων.»

Σχόλιο φιλοσυναγερμικου δημοσιογράφου στο Φιλελεύθερο για τις αβέρτα προσλήψεις δημοσιογράφων στο Προεδρικό

[1] Φιλελεύθερος, 24/5/2012, σελ. 1: «Νέο Αγκάθι για την Λαϊκή»

Μετά από το πρώτο σοκ του εξευτελισμού από τους Ευρωπαίους και τη τοπικής οργής, το επικοινωνιακό γραφείο του προεδρικού, αποφάσισε να χρησιμοποιήσει τη δύναμη και τα δίκτυα που έχει στα καθεστωτικά ΜΜΕ, ιδιαίτερα στην τηλεόραση, για να προσπαθήσει να μετατοπίσει την ευθύνη. Αν και δεν έχει ανακοινωθεί ποιοί ανέλαβαν την εκστρατεία, οι φήμες από τους δημοσιογραφικούς κύκλους λένε ότι ο Μ. Δρουσιώτης, που ανακοίνωσε περίχαρης πριν λες εβδομάδες το διορισμό του, σήμερα, τηλεφωνά στους αρχισυντάκτες της Αλήθειας και του Πολίτη, όπως και σε άλλους σε τηλεοπτικά κανάλια, για να καθορίσει τα πρωτοσέλιδα ή τις βαλτές ειδήσεις. Η στρατηγική της μετατόπισης, από μόνη της, έχει τα βασικά χαρακτηριστικά του Δρουσιώτη – χρήση αποσπασματικών και συχνά παραπλανητικών αναφορών, έντονη προσπάθεια δαιμονοποίησης και μετάθεσης ευθυνών.

Ο «εχθρός» καθορίστηκε σε δύο ταμπλό – σε ένα βαθμό η προηγούμενη κυβέρνηση και σε ότι αφορά στο παρών, επίθεση ενάντια στο διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας, ιδίως σε σχέση με τα τραπεζιτικά σκάνδαλα.

Αναζητώντας απεγνωσμένα τρόπο να φορτωθεί το κούρεμα στους προηγούμενους: τελικά, μάθανε στο προεδρικό την διαφορά του bail out από το bail in

Στα μέσα της εβδομάδας, από το κυβερνητικό στρατόπεδο προέκυψε πληροφορία που θύμιζε έντονα Δρουσιώτη – και την τάση του να παραβλέπει ή ακόμα και να μην μπορεί, να κατανοήσει το πλαίσιο. Έτσι, ενώ οι ευθύνες της κυβέρνησης για την αποδοχή του κουρέματος, χωρίς να έχει είτε διαπραγματευτικό πλαίσιο, ή να έχει δημιουργήσει έστω ένα πλέγμα συμμαχιών, ήταν εξώφθαλμη, ξαφνικά ρίχτηκε στα ΜΜΕ η ατάκα ότι υπήρχαν αναφορές «διάλυσης» των τραπεζών στην πρώτη συμφωνία για μνημόνιο τον περασμένο Νοέμβρη. Η αναφορά για οποίον παρακολουθούσε ή θυμόταν τί έγινε τότε ήταν αστεία. Εκείνη η συμφωνία αφορούσε, βασικά, στο δημοσιοικονομικο πλαίσιο και για τις τράπεζες αναφερόταν ότι θα

έπαιρναν ένα ποσό 10 δις. Ουσιαστικά, όλη η διαμάχη της προηγούμενης κυβέρνησης σε σχέση και με την έκθεση της PIMCO αφορούσε το μέγεθος του δανείου για τις τράπεζες. Προφανώς, δεν προχωρείς σε διάλυση τραπεζών, όταν διαπραγματεύεσαι το ποσό που χρειάζονται. Και ακόμα πιο χαρακτηριστικά, εκείνη τη περίοδο, ο Αναστασιάδης και ο Πολίτης με το Δρουσιώτη είχαν εξαπολύσει εκστρατεία για τον κίνδυνο που διέτρεχε η Λαϊκή, αν δεν βρισκόταν, έστω και κατ' αρχήν συμφωνία. Ο κ. Αναστασιάδης τότε, που ήξερε και αναφερόταν στον ΕΛΑ, απαιτούσε να συνεχίσει η παροχή ρευστότητας και άρα αύξησης του ΕΛΑ, στη Λαϊκή. Και πανηγύριζαν για την κατ'αρχην συμφωνία χωρίς να βλέπουν κούρεμα. Το κούρεμα εμφανίστηκε ως θέμα, κατά την διάρκεια της προεκλογικής – από τα έξω: ως επιπρόσθετο αίτημα. Και όπως δηλωνόταν τότε, κάποιοι περίμεναν την «νέα κυβέρνηση».

Οπότε, όταν διέρρευσε το προεδρικό ότι υπήρχαν τόσες αναφορές στη λέξη «διάλυση»/resolution, η όλη ρητορική θύμιζε έντονα την τάση του Δρουσιώτη να αναζητεί τη λεπτομέρεια και να μην μπορεί - ή και να μην θέλει - να κατανοήσει το πλαίσιο.

Ο Στυλιανιδης, που ανέλαβε να μεταφέρει στην αστεία θέση, βρέθηκε ξαφνικά μπορετά σε ένα δύσκολο σκηνικό: ο Στεφάνου του εξήγησε την διάφορα του bail out - της διάσωσης από τα έξω - όπως ήταν στην κατ' αρχήν συμφωνία του Νιόβρη και του bail in - όπως λέγεται η σημερινή συμφωνία με το κούρεμα. Και σαν να μην έφταναν αυτά, ξαφνικά, εμφανίστηκε ο Ντράγκι, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας να λέει ότι το κούρεμα των μικρόκαταθετών ήταν επιλογή της κυπριακής κυβέρνησης, του Αναστασιάδη, ενώ την επομένη, ανάλογα δήλωσε και Σόιμπλε. Μπορεί να διατηρεί τον έλεγχο των τηλεοπτικών σταθμών το προεδρικό, αλλά, τώρα πια, ο διαχωρισμός του εξωτερικού από το εσωτερικό δεν είναι εύκολος. Την Παρασκευή, ο Στυλιανίδης παραδέχθηκε το αυτονόητο – ότι η κυβέρνηση που εκπροσωπούσε, ήταν αυτή που δέχτηκε το κούρεμα.

Και επιθέσεις στο Δημητριάδη: όταν μερικοί δημοσιογράφοι δεν ξέρουν την έκφραση «πολιτική κυβερνητική απόφαση»

Παράλληλα με εκείνη την εκστρατεία, συνεχίστηκε, πιο υπόγεια, η επίθεση στον Δημητριάδη. Την Τετάρτη στο Φιλελεύθερο ανέλαβε η κ. Ταραμουντά να επιτεθεί με αφορμή τη διεκδίκηση ότι ο διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας είχε διαβεβαιώσει ότι δεν θα γίνει κούρεμα. Το μένος της κ. Ταραμουντά ήταν αντίστοιχο του άγχους – το κείμενο στο οποίο αναφερόταν δήλωνε ρητά ότι το θέμα ήταν «κυβερνητική απόφαση», τότε – προφανώς, άλλαξε η κυβέρνηση και άλλαξε η απόφαση.

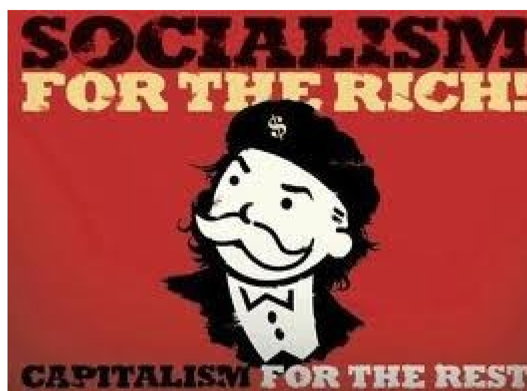
Επιθέσεις εναντίον του Δημητριάδη εμφανίστηκαν και στις τηλεοράσεις, αλλά πιο σπασμωδικά – η προσπάθεια του Δρουσιώτη και όσων άλλων κατασκεύαζαν τις ειδήσεις, δεν μπορούσαν να ελέγξουν τη ροή των τραπεζιτικών σκανδάλων από τις αποκαλύψεις του hot doc και των Alvarez & Marshal. Οπότε, σε μια κίνηση που θύμιζε Δρουσιώτη, ο Πολίτης εμφανίστηκε με τη λογική ότι, αφού δεν εστίαζε στη Λαϊκή η έκθεση της Alvarez and Marshal, άρα «συγκάλυπτε το Βγενόπουλο». Κάπως έπρεπε να μετατεθεί η έμφαση από την Τράπεζα Κύπρου και τα σκάνδαλα, είτε των ομολόγων, είτε της Uniastrum, είτε της Transilavania. Ο ίδιος ο Πολίτης, όμως, δεν είχε αφιέρωσε ούτε ένα πρωτοσέλιδο στις αποκαλύψεις του hot doc, για την έρευνα των κρατικών τραπεζών Ελλάδας και Κύπρου από το 2009, την οποία συγκάλυπτε ο Ορφανίδης.
Όταν ο διοικητής εξήγησε, ότι η έρευνα θα συνεχιστεί ο Πολίτης το προσπέρασε. Και φυσικά, ξέχασε να σχολιάσει και το ότι η ίδια η εφημερίδα ήταν μέρος της διαδικασίας συγκάλυψης, που επέτρεψε σε μερικούς, όπως ο Ορφανίδης, να καταστρέψουν στοιχεία.

Οι φήμες, πάντως, θέλουν όχι μόνο το Δρουσιωτη να προσπαθεί να βρει τρόπους μετατόπισης, αλλά και τον κ. Συριχα της Κεντρικής Τράπεζας, να είναι ο βασικός εσωτερικός συνεργάτης, που προμηθεύει τρόπους για μετατόπιση της έμφασης. Ο κ. Συριχας της Κεντρικής Τράπεζας, ο οποίος ήταν το δεξί χέρι του Ορφανίδη αναφέρεται ως μέρος της ομάδας που προσπαθεί να καλλιεργήσει το κλίμα επιθέσεων – και επειδή είχε συμμετοχή στην προηγούμενη συγκάλυψη, αυτή των σκανδάλων.
Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσεται και η «ανάκληση» του διορισμού του κ. Σταυρινακη – φαίνεται ότι το «βαθύ κράτος» και στην Κεντρική προσπαθεί να ανασυνταχθεί. Θα ήταν όλα πιο βολικά αν υπήρχε μια Κεντρική που να συγκαλύπτει και να προσπαθεί να φορτώσει στο Δημόσιο και στο κοινό τις ζημιές των τραπεζών.

Ρίχνουν στο κουτσομπολιό ότι βρίσκουν, τελικά

Τη Δευτέρα, ο Πολίτης έκανε νέα απόπειρα διπλής επίθεσης – από την μια προσπάθησε να μετατοπίσει την ευθύνη για την πολιτική απόφαση του Γιούρορογκρουπ σε «λάθη» της Κεντρικής Τράπεζας όσον αφορά στην πώληση των παραρτημάτων των κυπριακών τραπεζών στην Ελλάδα. Οι απαντήσεις του Δημητριάδη ήταν, όμως, σαφείς – προσπαθούσε να διαχειριστεί την «πολιτική απόφαση» Αλλά, όταν κάποιοι προσπαθούσαν να αλλάξουν εστίαση, προφανώς δεν ήθελαν να το ακούσουν. Στην πρώτη σελίδα, έπαιζε και μια προσπάθεια που πρέπει να προερχόταν από τον Ορφανίδη: γινόταν αναφορά σε μια επιστολή του Τρισέ, την

οποία συνυπόγραψε ο Ορφανίδης προς την κυβέρνηση, το 2010 για το έλλειμμα. Και ως ώριμος από καιρό ο οικονομικός συντάκτης του Πολίτη αποκαλύπτει όλη την διαδικασία κατασκευής ψεμάτων. Διότι, όχι μόνο αγνοεί ότι τελικά το κυπριακό έλλειμμα ήταν πιο κάτω από όσο αναφέρει ο Τρισέ και όσο περίμενε ο Ορφανίδης, αλλά και ότι ο αποκλεισμός των κυπριακών ομόλογων από τις αγορές έγινε τον Μάιο του 2011, με σαφείς αναφορές των οίκων αξιολόγησης ότι η αιτία των υποβαθμίσεων ήταν η έκθεση των κυπριακών τραπεζών στα ελληνικά ομόλογα και στην ελληνική οικονομία. Ήταν τότε που Ορφανίδης επέμενε ότι δεν θα γινόταν κούρεμα. Και ως ενδεικτικό της παντελούς αδιαφορίας για την πραγματικότητα, ο κ. Γεωργιάδης προσπαθεί να συνδέσει την Ιταλία με την Κύπρο – και ότι στην Ιταλία δεν βγήκαν από τις αγορές γιατί πήραν μέτρα. Είναι θλιβερό για ένα δημοσιογράφο να μην ξέρει, καν, ότι ο κ. Μπερλουσκόνι αντικαταστάθηκε, το 2011. Αλλά όταν είσαι σε υπηρεσία κατασκευής εντυπώσεων, τότε η αλήθεια δεν είναι και το πιο χρήσιμο αγαθό – ιδιαίτερα, όταν προσπαθείς να συγκαλύψεις ευθύνες, όπως του τέως διοικητή και των εμπλεκομένων στη διαπραγμάτευση στα Γιούρογκρουπ των κουρεμάτων.

Όταν το τραπεζικό κεφάλαιο κτυπά με sms: το άγχος της επιβίωσης

Το κλίμα για τον Αναστασιάδη είναι βαρύ – και πολιτικά αλλα και στο παζάρι. Μια μεγάλη μερίδα των παραδοσιακών ψηφοφόρων της δεξιάς τον βλέπει πια με ανησυχία καθώς έχει κωδικοποιηθεί και σαν «λίγος» στο πόστο που ανέλαβε – μη ικανός να διαχειριστεί τα θέματα. Σε αυτό το πλαίσιο, κινείται και το άγχος που κυκλοφορεί στην αγορά.

Ο πανικός που προκλήθηκε, την Παρασκευή, μέσα από ψιθύρους και sms, σύμφωνα με τα οποία θα γινόταν κούρεμα και στο συνεργατισμό, δεν ήταν τυχαία. Μετά από την ευρωπαϊκή αποκάλυψη του προβλήματος στην Κύπρο – στην εστίασή του, δηλαδή, στις δύο μεγάλες εμπορικές τράπεζες- η λογική κίνηση των Κυπρίων καταθετών ήταν να μεταφέρουν τα χρήματά τους σε πιο ασφαλείς τράπεζες. Και με τα σημερινά δεδομένα, οι πιο ασφαλείς κυπριακές τράπεζες είναι ο συνεργατισμός και η Ελληνική Τράπεζα. Η Ελληνική Τράπεζα, ωστόσο, από τα μέσα της εβδομάδας ήταν, επίσης, υπό πίεση, αφού υπήρχαν φήμες ότι οι Ρώσοι μεγαλοκαταθετες θα απέσυραν τα κεφάλαια τους – σε μια τέτοια περίπτωση, η κατάρρευση και της Ελληνικής Τράπεζας θα είναι ένα μεγάλο πλήγμα για την εκκλησία. Για αυτό και την Κυριακή, ο αρχιεπίσκοπος εμφανίστηκε με διαβεβαιώσεις για ενίσχυση της τράπεζας από την εκκλησία.

Αλλά και οι μεγαλομέτοχοι της Τράπεζας Κύπρου, οι οποίοι ξέρουν ότι τα επόμενα βήματα θα είναι δύσκολα, είχαν, επίσης, κάθε συμφέρον να διαδώσουν φήμες ενάντια στο συνεργατισμό. Σε αυτό το επίπεδο, ο κατασκευασμένος πανικός ήταν μέρος μιας αμυντικής, ενδεχομένως, κίνησης – για την αποτροπή μεταφοράς καταθέσεων από την Τράπεζα Κύπρου στο συνεργατισμό. Θα πρέπει, ωστόσο, να γίνει κατανοητό ότι το κεφάλαιο, αλλά και οι πολιτικοί του εκπρόσωποι μπορεί να

επιλέξουν την επίθεση στο συνεργατισμό. Μια πτέρυγα, βέβαια, της δεξιάς και ιδιαίτερα του κέντρου μπορεί να στηρίζει το συνεργατισμό – μια άλλη πτέρυγα ωστόσο, όπως αυτή που εκπροσωπεί ο Α. Νεοφύτου- φαίνεται να θεωρεί το συνεργατισμό αντίπαλο. Θα είναι, βέβαια, αναγκασμένη η κυβέρνηση να τον προστατεύσει, με βάση το γεγονός ότι είναι το βασικό δίκτυ κοινωνικής άμυνας στην κρίση. Αλλά οι πιέσεις θα πάρουν και άλλες μορφές. Και η όλη διαμάχη θα εξαρτηθεί και από το επίπεδο της ταξικής διαμάχης στο εσωτερικό. Το κεφάλαιο έδειξε με την αρχική απόπειρα για συνολικό κούρεμα, αλλά και με την προηγούμενη στάση του ΔΗΣΥ στη βουλή, ότι θέλει να μεταφέρει το κόστος στο σύνολο της κοινωνίας.
Μέχρι τώρα οι συμφωνίες για το συνεργατισμό προνοούν αλλαγές μεν με βάση το ολλανδικό μοντέλο, και δυνατότητα άντλησης κεφαλαίων από το δάνειο προς την κυβέρνηση – 2 δις αυτού το δανείου είναι για χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, με σαφή εστίαση στο συνεργατισμό.

Αξίζει, ωστόσο, να δούμε, επίσης, ότι ένα μεγάλο μέρος του τραπεζικού τομέα θα είναι ενδεχομένως ξένος. Σύμφωνα με μερικές ανταποκρίσεις, μερικοί παρατηρητές εκτιμούν η τρίτη μεγάλη τράπεζα στην Κύπρο θα είναι ρωσική. Ένα καθεστώς, που θα επιτρέψει τη ροή κεφαλαίων από την Ρωσία μεν, αλλά κάτω από τον έλεγχο και της ρωσικής Κεντρικής Τράπεζας, αλλά και της κυπριακής.
Προφανώς, βέβαια, κάποιοι ανησυχούν για τον εκτοπισμό τους. Αλλά πάλι – είναι και τα λεφτά ανοικτό ζήτημα.

Στους κυκλους του κεφαλαίου θεωρείται ότι ο Αναστασιάδης τώρα κινείται με την πτέρυγα που θέλει το ευρω γιατί τα συμφέροντα τους θα πληγούν περισσότερο με την αλλαγή νομίσματος. Αν όμως οι εξελίξεις εσωτερικά και εξωτερικά το φέρουν, οι συμμαχίες είναι ρευστές.

Ποιός πληρώνει τους δημοσιογράφους;

Μαζί με την ευρύτερη αμφισβήτηση που πλανιέται στην κοινωνία, η εστίαση στους δημοσιογράφους οι οποίοι καθορίζουν την γραμμή των ΜΜΕ (τις ομάδες αρχισυνταξίας αλλα και παρουσιαστές, επιλεγμένους δημοσιογράφους), είναι αναπόφευκτη. Ήδη η επιλεκτική τους στάση κατά την διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας ήταν εξόφθαλμη.

Τώρα λοιπόν πλανιούνται διάφορα στο προσκήνιο αλλα και στις φήμες της καθημερινότητας.

Ποιοί βρίσκονται πίσω από την αγοραπωλησία αδειών για παραγωγή ενέργειας; Μπορεί ένας δημοσιογράφος να κάνει και το μεσάζοντα και να μεταδίδει την είδηση χωρίς προσωπικό χρώμα;

Την Δευτέρα, 8 Απριλίου, τα ΜΜΕ λογόκριναν μια τεκμηριωμένη αναφορά της Χαραυγής σε ένα σκάνδαλο διαπλοκής τέως υπουργού, κρατικού αξιωματούχου και «γνωστού δημοσιογράφου» για την αγοραπωλησία άδειας για παραγωγή ενέργειας. Και τα συμφέροντα των δυο - αξιωματούχου και τέως υπουργού - έχουν να κάνουν και με τη διαπλοκή του δημόσιου λειτουργήματος και των ιδιωτικών συμφερόντων – αλλά ο δημοσιογράφος, προφανώς, δεν έκανε απλά μετάφραση: όπως είχε πει και ο Βγενόπουλος το 2006, «τους δημοσιογράφους αφήστε τους σε εμένα, και θα τα κανονίσω.» Η δημοσιογραφία προς υποστήριξη συγκεκριμένων ιδιωτικών συμφερόντων είναι πια μέρος της κυπριακής δημόσιας σφαίρας – και τα σκάνδαλα των τραπεζών, θα είναι το ιστορικό τεκμήριο. Την Τρίτη τελικά ο Φιλελεύθερος είχε ένα σχετικό κείμενο αφού το ζήτημα βρίσκεται πια στην γενική εισαγγελία:

«Οι μηνύσεις που εξετάζονται στο επαρχιακό δικαστήριο Λεμεσού κατά της εταιρείας που εκπροσωπούσε [κύπριος επιχειρηματίας] όπως και κατά των νέων ιδιοκτητών και εκπροσωπών της, εστιάζονται στο ότι τον ξεγέλασαν…»

Όμως στο θέμα που πρόβαλε η Χαραυγή εμφανίζονται και σαφή στοιχεία διαπλοκής αφού ο ένας εμπλεκόμενος φέρεται να είναι «κρατικός αξιωματούχος», ενώ ο άλλος «γνωστός δημοσιογράφος» ο οποίος μπορούσε να προβάλει μεροληπτικά το όλο θέμα [συμπεριλαμβανόμενου και του ευρύτερου πλαισίου της ιδιωτικοποίησης της ΑΗΚ] στα πλαίσια του λειτουργήματος του.
Σύμφωνα με πληροφορίες της Δέφτερης Ανάγνωσης, ο δημοσιογράφος φέρεται να είναι ο κ. Κουνναφής και ο κρατικός αξιωματούχος να έχει σχέση με την ΡΑΕΚ. Το θέμα, έτσι και αλλιώς, βρίσκεται μπροστά στο γενικό εισαγγελέα, με σχετικό φάκελο, όπως έγραψε η εφημερίδα.

Η εμφάνιση των funds

Σαφώς το προεδρικό είχε την στήριξη των μεγαλομετόχων των τραπεζών και των ΜΜΕ. Όπως η αποτυχία διαχείρισης, ακόμα και των συμφερόντων του, άφησε σκιές. Και η δυσφορία του κοινού δεν είναι εύκολο να αγνοηθεί. Ενώ, όμως, οι τράπεζες έχουν πρόβλημα πια, να όχι μόνο να χρηματοδοτούν, αλλά και να εξαγοράζουν τα ΜΜΕ, φαίνεται ότι εμφανίζεται νέος παίκτης στον ορίζοντα. Η ορολογία που κυκλοφορεί στους λευκωσιάτικους δημοσιογραφικούς κύκλους είναι ότι οι νέοι χρηματοδότες - με το αζημίωτο βέβαια - είναι τα «funds»: ταμεία που φαίνεται να σχετίζονται με τους σχεδιασμούς για επενδύσεις στο φυσικό αέριο. Βέβαια, η κάλυψη των θεμάτων ενέργειας ήταν, ήδη, ύποπτη από το 2010, όταν ξαφνικά η πλειοψηφία των ΜΜΕ φάνηκε να εξαγοράστηκε από τα συμφέροντα που ήθελαν να ναυαγήσει η συμφωνία για αγορά φυσικού αερίου.

Όμως τα Ταμεία Επενδυτών μπορεί να αποκτήσουν μια ευρύτερη διάσταση, την επόμενη περίοδο. Μερικά ταμεία μπορεί να είναι και Κυπρίων που, είτε έβγαλαν τα χρήματα τους στο εξωτερικό, είτε έχουν πρόσβαση σε ξένα κεφάλαια και τα οποία στοχεύουν στη φτηνή εξαγορά όσων αναγκαστεί να πουλήσει το κράτος ή άλλοι επιχειρηματίες. Αυτή η πτέρυγα του κεφαλαίου, έχει άμεση διαπλοκή με τη διαρροή κεφαλαίων στο εξωτερικό. Και είναι ενδιαφέρον, σε αυτό το πλαίσιο, ότι η έρευνα της διεθνούς συνεργασίας δημοσιογράφων για τους φορολογικούς παράδεισους, όχι μόνο πέρασε απαρατήρητη στην Κύπρο, αλλά ούτε καν προβλήθηκαν μερικά πολύ ενδιαφέροντα στοιχεία που έφερε στο φως η ερευνά και δημοσιεύτηκαν στην Ελλάδα.[2]

[2] http://www.iefimerida.gr/news/98608/%CF%80%CE%BB%CE%BF%CF%8D%CF%84%CE%BF%CF%82-%CF%83%CE%B5-offshore-%CF%80%CF%8E%CF%82-%CF%86%CF%84%CE%AC%CE%BD%CE%BF%CF%85%CE%BD-%CF%84%CE%B1-%CE%B5%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%BF%CE%BC%CE%BC%CF%8D%CF%81%CE%B9%CE%B1-%CE%B1%CF%80%CF%8C-%CF%84%CE%BF-%CE%BA%CE%BF%CE%BB%CF%89%CE%BD%CE%AC%CE%BA%CE%B9-%CF%83%CF%84%CE%BF%CE%BD-%CF%80%CE%B1%CE%BD%CE%B1%CE%BC%CE%AC

Στο κυριακάτικο Βήμα γράφτηκαν και τα εξής:

«*Τους αχυράνθρωπους των offshore εταιρειών πίσω από τους οποίους κρύβονται συμφέροντα δισεκατομμυρίων ευρω αποκαλύπτει η έρευνα που πραγματοποιήθηκε από την Διεθνή Σύμπραξη Ερευνητών Δημοσιογράφων (ICIJ)... Από τα διαθέσιμα στοιχεία 3 κύπριοι φέρονται να είναι διευθυντές σε περισσότερες από 310 υπερακτιες εταιρείες με έδρα της βρετανικές παρθένες νήσους….» [Βήμα, 7/4/2013, σελ. Α12 -13]*

Σύμφωνα με την εφημερίδα, υπάρχουν και άλλοι Κύπριοι που λειτουργούν ως κάλυψη για δισεκατομμύρια που διαφεύγουν σε φορολογικούς παράδεισους. Και η Κύπρος φαίνεται, μάλιστα, να είναι μια από τις προτιμητέες διευθύνσεις: σε ένα κτίριο στην «οδό Ευαγόρα Παλληκαρίδη» στεγάζονται 10 επαγγελματίες αυτών των υπερακτιων εταιρειών.

Μια τέτοια έρευνα, θα έπρεπε λογικά να κεντρίσει τον ενδιαφέρον των τοπικών ΜΜΕ για δυο λόγους – αρχικά η ίδια η Κύπρος είχε «κατηγορηθεί» για ξέπλυμα, αλλά και τα ονόματα τα οποία αναφέρονται είναι Κύπριοι. Και όμως, το θέμα λογοκρίθηκε. Προφανώς, τα κυπριακά ΜΜΕ δεν ενδιαφέρονται για τέτοιες αποκαλύψεις. Και όμως, λογικά, αφού αυτά τα άτομα έχουν το γραφείο τους στην Κύπρο και είναι αντιπρόσωποι εταιρειών σε άλλο φορολογικό παράδεισο, τότε είναι πιθανόν ότι διέρρευσαν κεφάλαια πριν από το κούρεμα. Όμως ,τέτοιες ερωτήσεις δεν αρθρώνονται από τα ΜΜΕ. Υπάρχουν, προφανώς και τοπικές εκδοχές του Βγενόπουλου, που ελέγχουν τί γράφεται και από ποιούς.

Τελικα είναι πρόεδρος ιδιωτικών συμφερόντων; Loutsiosgate, κρίση νομιμότητας και ευθιξία

[από τον συμπέθερο και τον γαμπρό, στον Ουκρανό πελάτη που έβγαλε εκατομμύρια πριν το κούρεμα]

Την περασμένη βδομάδα, η Γαλλία συνταρασσόταν από το σκάνδαλο ενός υπουργού, ο οποίος, ενώ επανελειμμένα διέψευδε ότι είχε λογαριασμούς σε ξένες τράπεζες και σε φορολογικούς παράδεισους, ξαφνικά βρέθηκε μπροστά στην αλήθεια και παραδέχθηκε δημόσια ότι έλεγε ψέματα. Ο κ. Αναστασιάδης έλεγε ψέματα για το κούρεμα, αφού η κυβέρνηση του είχε ζητήσει γνωμάτευση από το Γενικό Εισαγγελέα και πήγε στο Γιούρογκρουπ με μια τέτοια πρόθεση. **Μάλιστα, όπως αποκάλυψε ο Γενικός Εισαγγελέας τη Δευτέρα, 8/3, του είχε ζητηθεί να ετοιμάσει και νομοσχέδιο για το κούρεμα.** Και όλοι οι παρευρισκόμενοι πιστοποιούν ότι το μόνο που έκανε στο γιούρογκρουπ ήταν να προσπαθεί να σώσει τους μεγαλομετόχους και μεγαλοκαταθέτες της Τράπεζας Κύπρου, φορτώνοντας στους μικροκαταθετες με ασφαλισμένες καταθέσεις ένα κούρεμα 6.75%.

Αυτό μπορεί να το θεωρήσει κάποιος, ως πολιτικαντισμό – ψέματα των πολιτικών. Όμως, η αποκάλυψη ότι ο συμπέθερος, και κατά συνέπεια και η οικογένεια της κόρης του, έβγαλαν τουλάχιστον 21 εκατομμύρια - γιατί οι δημοσιευμένες αναφορές μιλούσαν για ακόμα 5 εκατομμύρια - πριν το Γιούρογκρουπ, θέτει σαφώς ζήτημα διαπλοκής και ιδιωτικών συμφερόντων. Ο Α. Παράσχος στην Καθημερινή έθεσε ευθέως θέμα, όχι απλώς ευθυνών του Προέδρου, αλλά και παραίτησης με βάση τα υπάρχοντα δεδομένα.

«Ο Νίκος Αναστασιάδης, τέλος, είναι ίσως ο Πρόεδρος που σε λιγότερο από ένα μήνα στην προεδρία κάηκε περισσότερο από τον όποιο προκάτοχό του, λόγω της άστοχης και εντελώς απροπαράσκευης διαχείρισης του «κουρέματος», καθώς και λόγω του ότι η οικογένεια του γαμπρού «συνελήφθη» να βγάζει εκατομμύρια από τη

χώρα δύο 24ωρα πριν βαρέσει το πρώτο κανόνι του «κουρέματος». Σε οποιαδήποτε άλλη χώρα, ο Πρόεδρος θα παραιτείτο.»

Αν το ζήτημα θα γίνει νευραλγικό για ευρύτερη κρίση του πολιτικού συστήματος, όπως εισηγείται ο κ. Παράσχος, είναι κάτι που θα φανεί. Αξίζει ωστόσο να καταγράφουν εδώ τα δεδομένα στα οποία η εταιρεία του συμπέθερου δεν απάντησε:

1. **«Σπάσιμο γραμματίων»:** «Στη Λευκωσία λένε ότι υπάρχουν και νομικές ευθύνες... διότι..είχε απαγορευτεί ρητά η διακοπή γραμματίων πριν από την ημερομηνία λήξεως τους, δεδομένης της κατάστασης στην οποία βρισκόταν η λαϊκή.» [Αθηναϊκό Βήμα, 7/4/2013, σελ. Α20]
2. **Ανεξήγητες μετακινήσεις κεφαλαίων:** Η εταιρεία του συμπέθερου και του γαμπρού, προσπάθησε να καλυφθεί πίσω από τη δικαιολογία ότι μετακίνησε τουλάχιστον 26 εκατομμύρια για αγορά η ανακαίνιση ακινήτων όπως δήλωσε: «…αποπληρωμή αγοράς δύο ακινήτων στην Ελλάδα από την κα Κάτια Λούτσιου της τάξης 1.100.000 Ευρώ και επιπλέον ποσού 400.000 ευρώ περίπου για τις αναγκαίες ανακαινίσεις των εν λόγω ακινήτων. Για την έγκυρη υποβολή προσφοράς ύψους 6.490.000 ευρώ από τον κ. Άντη Λούτσιο για την αγορά ακινήτου του Ελληνικού δημοσίου στην Κύπρο», Αυτά τα ποσά αφορούν 7. 790, 000 σαφώς λιγότερα από τα ποσά που αποσύρθηκαν με μηδενισμό των υπαρχόντων λογαριασμών. Ενώ ακόμα και η δικαιολογία ότι έγινε απόσυρση για έκτακτες αγορές η ανακαινίσεις ενώ η χώρα βρισκόταν σε διαδικασία έλεγχου της ρευστότητας είναι ελάχιστα πειστική.[3]

Τα λεφτά, όμως, είναι πολύ περισσότερα και σαφώς αυτές οι βεβιασμένες κινήσεις δεν έγιναν τυχαία. Σε μια εποχή που ο συμπέθερος στο προεδρικό πήγαινε για το Γιουρογκρουπ με γνωματεύσεις για το κούρεμα.

Το ότι ο κ. Αναστασιάδης επέλεξε να συνεχίσει να λέει ψέματα ότι «έδινε μάχες και όχι προνομιακές πληροφορίες», είναι επιπρόσθετα ύποπτο. Ο κ. Αναστασιάδης αναφερόταν, βέβαια, στο Γιούρογκρουπ. Οι «μάχες» που έδινε αφορούσαν στη μεταφορά του κόστους από τους μεγαλομετόχους και τους μεγαλοκαταθέτες στις ασφαλισμένες καταθέσεις κάτω των 100,000. Άρα η δικαιολογία του ήταν απλώς παραπλάνηση. Η εταιρεία του συμπέθερου είχε αποσύρει τα κεφάλαια, πριν ο ίδιος πάει στο Γιούρογκρουπ και όταν οι εκπρόσωποι του διατυμπάνιζαν ότι με «σκληρή

[3] http://gkdata.gr/2013/03/31/%CE%97-%CE%BA%CF%8C%CF%81%CE%B7-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CE%BF-%CE%B3%CE%B1%CE%BC%CF%80%CF%81%CF%8C%CF%82-%CE%91%CE%BD%CE%B1%CF%83%CF%84%CE%B1%CF%83%CE%B9%CE%AC%CE%B4%CE%B7-%CE%B1%CF%80%CE%AD%CF%83%CF%85/

δουλεία» σημειώνονται επιτυχίες και διαβεβαίωναν ότι δεν θα γίνει κούρεμα. Κάτι που ήξεραν ότι θα γινόταν, αφού είχαν εξασφαλίσει και νομική γνωμάτευση και ο Αναστασιάδης πήγε στο Γιούρογκρουπ με αυτό το δεδομένο, που άλλαζε πλήρως και το προηγούμενο διαπραγματευτικό πλαίσιο – της συζήτησης για bail out 17 δις. Ξαφνικά, βρέθηκε να συζητά bail in, με κούρεμα. Τέτοιες αλλαγές δεν γίνονται, χωρίς προηγούμενο πλαίσιο.

Και άλλο σκάνδαλο: μέχρι και οι πελάτες πληροφορήθηκαν – ο Ουκρανός πελάτης

Και τελικά, από ότι φαίνεται, ο κ. Αναστασιαδης δεν πληροφόρησε μόνο την οικογένεια της κόρης του, αλλα και τους πελάτες του από το εξωτερικό. Η νέα είδηση για την διαπλοκή που γελοιοποιεί πια και τον θεσμό της Προεδρίας, πρόκυψε από τους Financial Times που είχαν αφήσει ήδη να αιωρείται η σπόντα για τους ρώσους και Ουκρανούς πελάτες του κ. Αναστασιάδη. Τελικά κατονόμασαν τον κ. Akhemotov, ένα πλούσιο Ουκρανό, ο οποίος απέσυρε 30 εκατομμύρια πριν το κουρεμα. Και είναι πελάτης του δικηγορικού γραφείου Αναστασιάδη.

Companies controlled by Rinat Akhmetov, Ukraine's wealthiest businessman, which are clients of Mr Anastasiades' law firm, withdrew $30m from Laiki in the first two weeks of March, according to the list.

A spokesperson for System Capital Management, the holding company for Mr Akhmetov's diversified business empire, said: "The potential for financial crisis was widely reported in the international media in advance of EU intervention. Therefore SCM management took prudent action to limit our banking exposure in Cyprus in the weeks and days in advance of the Cyprus debt restructuring."

A third individual account holder, according to the list, was Andrei Akimov, the president of Gazprombank, the Russian energy giant's banking arm, which was mentioned as a possible buyer for Laiki bank shortly after Mr Anastasiades won the Cyprus presidential election on February 24. Mr Akimov transferred €2m from his Laiki account on March 6 and closed it down.

http://www.koutipandoras.gr/35302/ft %CE%BF%CF%85%CE%BA%CF%81%CE%B1%CE%BD%CF%8C%CF%82-%CE%BC%CE%B5%CE%B3%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%AC%CE%BD%CE%B1%CF%82-%CE%B1%CF%80%CE%AD%CF%83%CF%85%CF%81%CE%B5-%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%B1%CE%B8%CE%AD.html

ΔΙΕΘΝΗ

Κορέα: Διαπραγματεύσεις με πυρηνική σκιά

Η ένταση στην Κορέα δεν είναι κάτι που ήρθε ξαφνικά, όπως προσπαθούν να την εμφανίσουν τα δυτικά ΜΜΕ. Όπως και στη Μέση Ανατολή, έτσι και στην περιοχή της Κίνας, οι διαπραγματεύσεις γίνονται με σκιά πυρηνικών. Στη Μέση Ανατολή, το βήμα το έκανε το Ιράν και σε ένα μεγάλο βαθμό πολλές διαμάχες βρίσκονται στη σκιά του ότι το Ιράν μετατρέπεται πια πυρηνική δύναμη και η Δύση δεν φαίνεται να μπορεί να το εμποδίσει. Η Βόρεια Κορέα το έχει κάνει ήδη. Η απόφαση για μετακίνηση στην πολιτική της πυρηνικής δύναμης, δεν έγινε τυχαία. Την δεκαετία του 1990, η Βόρεια Κορέα είχε εμπλακεί σε ένα είδος διάλογου με την Ουάσιγκτον, με στόχο την παγοποίηση του πυρηνικού της προγράμματος, με αντάλλαγμα τον περιορισμό των κυρώσεων και του εμπάργκο εναντίον της. Αυτή η περίοδος τερματίστηκε με την άνοδο του Μπους και την απόφαση της τότε κυβερνώσας αμερικανικής ελίτ, να δοκιμάσει να επιβληθεί πολεμικά στην αναδυόμενη Ασία. Είχε, ήδη, προηγηθεί η επίθεση στην Γιουγκοσλαβία. Η εισβολή στο Ιράκ το 2003, ήταν σαφώς μια προειδοποίηση για την Βόρεια Κορέα, η οποία μετακινήθηκε, πια, οριστικά προς την αυτοάμυνα με πυρηνικά. Σε αναφορές από τη Βόρεια Κορέα, το κλασικό επιχείρημα, το οποίο προβάλλεται είναι ότι ό,ποια χώρα υποχωρήσει στο ζήτημα της αμυντικής της δυνατότητας, βρίσκεται αμέσως μετά μπροστά σε δυτική επέμβαση. Με πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα το Ιράκ και την Λιβύη.

Η πιο πρόσφατη κρίση έχει τις ρίζες της σε ότι η Βόρεια Κορέα βιώνει ως προκλήσεις τις ασκήσεις των αμερικανών και των νοτιοκορεατών, σε περιοχές τις οποίες θεωρούνται διαφιλονικούμενες. Το ευρύτερο ζήτημα, το οποίο θέτει η Β. Κορέα με τη σκλήρυνση της στάσης της και την επίδειξη πολεμικής ετοιμότητας, είναι μια διαπραγμάτευση και για το εμπάργκο, στο οποίο υποβάλλεται για δεκαετίες.

Υπόγεια, ωστόσο, υπάρχουν και δυο άλλες γεωπολιτικές διαστάσεις:

1. Η αυξανόμενη επίδειξη αυτονομίας από τη Βόρεια Κορέα και τα όρια των αμερικανικών παρεμβάσεων, προκαλούν υπόγειους πονοκέφαλους στη συμμαχία, την οποία προσπαθεί να στηρίξει η Ουάσιγκτον στην Άπω Ανατολή. Η αμερικανική στρατηγική εστιάζεται στο να εμφανίζεται ως η στρατιωτική προστασία της Ιαπωνίας, αλλά και της Νοτίου Κορέας. Η εμφανής αδυναμία των ΗΠΑ να κάνουν οτιδήποτε για ένα πυρηνικό πρόγραμμα, δημιουργεί εσωτερικές πιέσεις στους σύμμαχους για να κινηθούν επίσης προς πυρηνικό πρόγραμμα. Και εδώ το πρόβλημα είναι η αυξανόμενη τάση αυτονομίας αυτών των χωρών υπό την σκιά των ΗΠΑ.
2. Η αυτονομία της Βόρειας Κορέας φέρεται να ενοχλεί κάπως και την Κίνα, αν και είναι σαφές ότι το Πεκίνο προτιμά ένα έστω και αυτόνομο σύμμαχο, παρά αμερικανικά στρατεύματα στα σύνορα του. Όμως, τόσο η Κίνα, όσο και η Ρωσία έχουν, επίσης, στρατηγικά συμφέροντα, που εκφράζονται έστω και χωρίς δημόσια δήλωση από την αυτονομία της Βόρειας Κορέας. Όταν ένα μικρό κράτος καταφέρνει να δημιουργεί ένα πόλο αυτονομίας, τότε, σαφώς, ενισχύεται η ευρύτερη θέση του για το πολυπολικό σύστημα.

Ευρώπη: βραχυκύκλωμα στην Πορτογαλία και η ευρωπαϊκή καχυποψία για τις τράπεζες

Στην Ευρώπη, φαίνονται να κινούνται, πια, δυο παράλληλες διαδικασίες. Από τη μια είναι οι κινήσεις στον νότο για μπλοκάρισμα των μέτρων λιτότητας και από την άλλη στο βορρά αυξάνονται οι πιέσεις για έλεγχο των τραπεζών.

Στην νότια Ευρώπη, την βδομάδα που πέρασε, είχαμε νέες διαδηλώσεις στην Ελλάδα - για την τρόικα - και την Ισπανία - για την ανεργία- αλλά η είδηση ήρθε από την Πορτογαλία, όπου το ανώτατο δικαστήριο απέρριψε μια σειρά από μέτρα λιτότητας της κυβέρνησης. Αν και υπήρχαν έντονες αντιδράσεις ενάντια στη λιτότητα, η κεντροδεξιά κυβέρνηση προχώρησε σε νέες περικοπές που προκάλεσαν νέα οργή. Το σημαντικό, ωστόσο, είναι ότι μετά την κυπριακή βουλή που μπλόκαρε ένα μέτρο καθολικής κλοπής από της μικροκαταθέσεις για να σωθούν οι τράπεζες, στην Πορτογαλία το Ανώτατο Δικαστήριο υπενθύμισε ότι το τοπικό σύνταγμα μπορεί να προσφέρει διεξόδους μπλοκαρίσματος συγκεκριμένων μέτρων.

Στην Ευρώπη, ευρύτερα, τη περασμένη εβδομάδα, κυριάρχησε το θέμα της δύναμης των τραπεζών και της διαπλοκής των πολιτικών. Το πιο έντονο σκάνδαλο προέκυψε στη Γαλλία, όπου επιφανή μέλη του κυβερνητικού επιτελείου βρέθηκαν να έχουν καταθέσεις στο εξωτερικό. Παράλληλα, δημοσιοποιήθηκε μια έρευνα ομάδας δημοσιογράφων για τους φορολογικούς παράδεισους, οι οποίοι είναι το καταφύγιο των φοροφυγάδων της Ευρώπης. Αν και τα στοιχεία είναι ακόμα κρυπτογραφημένα, εντούτοις η έμφαση είναι σαφής: στην Ευρώπη υπάρχει, πια, ένα έντονο ρεύμα για περιορισμό της ασυδοσίας του τραπεζιτικού κεφαλαίου. Σε αυτό το πλαίσιο, η κυπριακή κρίση έχει δυο διαστάσεις. Ενώ όλοι συνηγορούν ότι ήταν λάθος -«όχι έξυπνο» κατά τον Ντράγκι- η προσπάθεια κουρέματος των καταθέσεων κάτω από 100,000 ευρώ, εντούτοις η ιδέα του να φορτωθούν οι μέτοχοι και οι μεγαλοκαταθέτες τις ζημιές των τραπεζών, κερδίζει έδαφος από πολλαπλές κατευθύνσεις. Από την πλευρά του Economist λ.χ., κάτι τέτοιο είναι βέβαια προβληματικό μεν, αλλά θεωρείται πια ίσως ένας τρόπος να σταματήσει η σύνδεση ανάμεσα στις τοξικές

τράπεζες και το δημόσιο χρέος – να φορτώνονται, δηλαδή, οι φορολογούμενοι το χρέος των τραπεζών. Από την αριστερά, η πίεση για έλεγχο των τραπεζών είναι αυτονόητη και είναι έντονη και στην κεντρική Ευρώπη. Αλλά το θέμα έχει και μια ευρύτερη διάσταση για χώρες, όπως η Γερμανία – αλλά και η Ρωσία, όπως φάνηκε στις συνομιλίες Μέρκελ - Πούτιν: ο έλεγχος πάνω στα χρηματοπιστωτικά κέντρα σημαίνει, ουσιαστικά, ένα είδος πίεσης στα ευρωπαϊκά κεφάλαια να πληρώνουν το μερίδιο του φόρου, που τους αναλογεί για τις υπηρεσίες που απολαμβάνουν στην Ε.Ε. – και στη Γερμανία λ.χ. ειδικά. Αν το κεφάλαιο παραμένει μεν στην Ευρώπη, αλλά πάει και κρύβεται σε τόπους και χώρους, όπου δεν μπορεί να φορολογηθεί ανάλογα, τότε, προφανώς, δεν χάνουν μόνο οι φορολογούμενοι, αλλά και η πολιτική ελίτ, που θα πρέπει να βρει άλλους πόρους ή να επιβάλει λιτότητα. Έτσι, το αντίστοιχο του γαλλικού «φορολογείστε τους πλούσιους», φαίνεται να είναι το γερμανικό «ελέγξετε τις τράπεζες». Ήδη, μετά την κυπριακή εμπειρία, φαίνεται ότι τα βλέμματα στρέφονται στη Σλοβενία και μετά στη Μάλτα. Και φαίνεται ότι σε αυτήν τη διαδικασία, τα οικονομικά ζητήματα δεν θα είναι το μόνο κριτήριο επιβολής νέων δεδομένων – το αναδυόμενο ομοσπονδιακό κεντροευρωπαϊκό κράτος, θα απαιτεί έλεγχο των τραπεζών. Και για αυτό, σε αυτό το στάδιο, οι Γερμανοί καθυστερούν και την τραπεζιτική ενοποίηση θέτοντας νέα ζητήματα, αλλά και αναμένοντας ξεκαθάρισμα του τοπίου.

Η Ρωσία, από την άλλη, έχει, επίσης, τα δικά της συμφέροντα στον περιορισμό των φορολογικών παράδεισων, όπου καταφεύγουν κεφαλαία για να αποφύγουν την συνεισφορά στο κράτος, αλλά και οι ολιγάρχες αντίπαλοι της κυβέρνησης, οι οποίοι χρησιμοποιούν τέτοιες χώρες και υπηρεσίες συγκάλυψης για να διακινούν κεφάλαια. Είναι σαφές ότι ο κ. Πούτιν θέλει όχι απλώς έλεγχο, αλλά και λόγο. Ήδη, έχει αρχίσει να προβάλει τη Ρωσία ως πιο φερέγγυα στο θέμα των καταθέσεων.

Ιντερνετικά

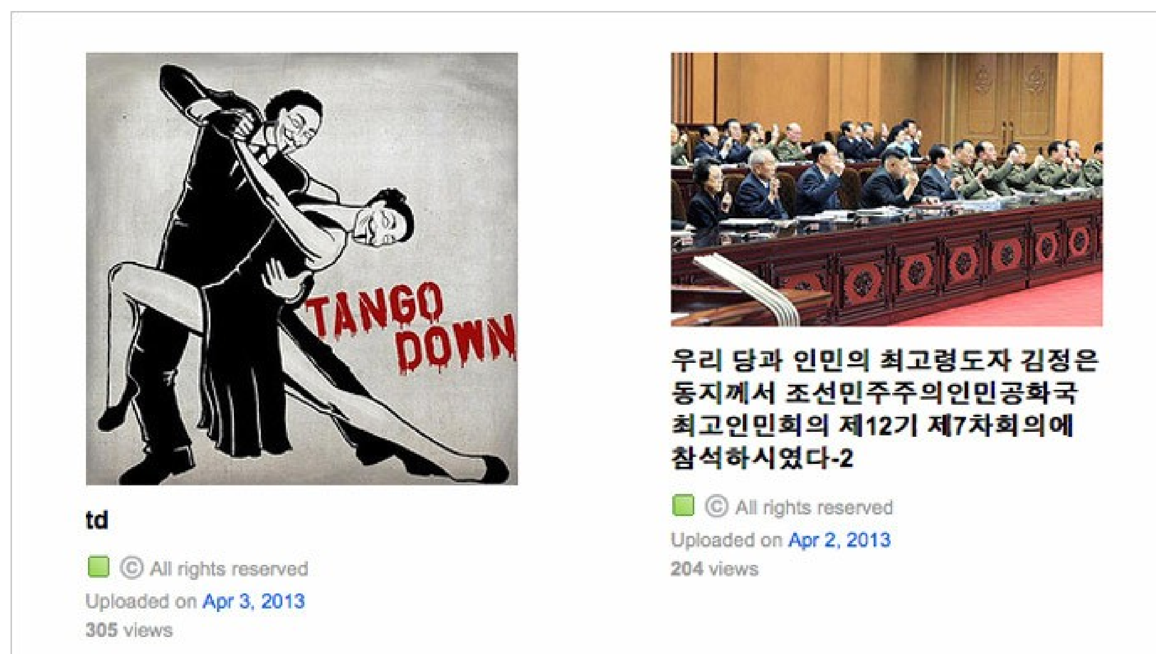
Κυβερνοχώρος – νέες μορφής αντίστασης

Τις τελευταίες μέρες, οι Anonymous, έχουν κάνει τόσο αισθητήν την παρουσία τους που αφήνουν πολλούς άγρυπνους για το πώς να αντιμετωπίσουν τις επιθέσεις τους.

Με το που έγινε γνωστή η πιθανότητα σύρραξης μεταξύ βορείου και νοτίου Κορέας, ανάρτησαν μήνυμα απευθυνόμενη στην κυβέρνηση της Βορείου Κορέας προειδοποιόντας να σταματήσουν τις απειλές, διασαφηνίζοντας ταυτόχρονα ότι δεν

έχει να κάνει με επιρροές γιατί άλλωστε και οι ΗΠΑ βρίσκονται στο στόχο τους. (https://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=KRNnW1gLGo8).

Παρεμβάσεις σημειώθηκαν σε λογαριασμούς Twitter και Flickr, όπως και σε επίσημες ιστοσελίδες και ιστοσελίδα που σχετίζεται με το κεντρικό ειδησιογραφικό γραφείο της Βορείου Κορέας, το οποίο ‘κατέβηκε’ για αρκετές ώρες. Οι Anonymous προειδοποίησαν ότι δύο παρόμοιες εκστρατείες θα ακολουθήσουν σύντομα.

Την Κυριακή άρχισε η κυβερνοεπίθεση στο Ισραήλ ως ένδειξη αλληλεγγύης στους Παλαιστίνιους. Χιλιάδες κρατικές ιστοσελίδες επηρεάστηκαν και σε κάποιες από αυτές αναρτήθηκαν φωτογραφίες Παλαιστινίων αιχμαλώτων πολέμου σε απεργία πείνας. Μεταξύ των σελίδων, ήταν αυτή της Τράπεζας της Ιερουσαλήμ, του Ισραηλινού Υπουργείου Άμυνας, η επίσημη ιστοσελίδα του Προέδρου. (http://rt.com/news/anonymous-hack-israel-vice-prime-minister-200/) Εκτός από ιστοσελίδες ‘χακαρίστηκαν’ σελίδες στο Facebook, Twitter, LinkedIn και Youtube, αλλά και λογαριασμοί ηλεκτρονικών ταχυδρομείων και μπλογκς, ενώ τα τηλέφωνα της κυρίας πρωθυπουργού και της κόρης τους δημοσιοποιήθηκαν ανά το παγκόσμιο. Υπολογίζεται και έγινε παραδεκτό ότι πραγματοποιήθηκαν 60 εκ. απόπειρες από τους Anonymous, παρόλο ότι μετά τις πρώτες μαζικές επιθέσεις, οι ισραηλινές αρχές διαβεβαίωναν για τη συγκρότηση ομάδων αντιμετώπισης, ενώ γίνεται αναφορά και για συλλήψεις ακτιβιστών με την κατηγορία ότι εμπλέκονται, αλλά αυτές δεν επιβεβαιώθηκαν, ούτε υπήρξε έκταση γι’ αυτές τις συλλήψεις. (https://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=6Ab-NCMNiNo)

Κυκλοφόρησε και μήνυμα που αφορούσε την Κύπρο, χωρίς τις οποιεσδήποτε περαιτέρω εξελίξεις

https://www.youtube.com/watch?v=i7tA2eWG1bk&feature=youtu.be

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Η ομάδα ΑΝΤΑΜΑ δημιουργήθηκε αυθόρμητα ως Πρωτοβουλία Μαθητών Λεμεσού για συσπείρωση των μαθητών, αρχικά. Στην συνεχεία θέλοντας να αποδώσουμε τον πολιτικό χαρακτήρα της ομάδας καταλήξαμε στο «ΑΝΤικαπιταλιστικός – Αντιφασιστικός Μαθητικός Αγώνας». Μέσα από αντιιεραρχικές δομές και με βασικές αρχές την αυτοοργάνωση και την αλληλεγγύη θέλουμε να σπείρουμε το σπόρο της ανυπακοής. Ενάντια σε μια σάπια παιδεία απαντούμε με γενικές συνελεύσεις των μαθητών που θα προωθήσουν την

αυτομόρφωση, τον ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα της παιδείας και την ριζική αλλαγή του εκπαιδευτικού συστήματος. Κινούμαστε μακριά από κομματικά μαντριά και στεκόμαστε αλληλεγγύοι σε κάθε κομμάτι της κοινωνίας το όποιο αντιδρά στην αδικία.

Γενικές συνελεύσεις κάθε Παρασκευή η ώρα 20:00 μ.μ.

Email Επικοινωνίας : antamacy@gmail.com

http://antamacy.wordpress.com/

Συνεχίζονται οι διαμαρτυρίες: και η Πάφος στις μαθητικές

Μ

Μαθητές διαδήλωσαν στην Πάφο, την Δευτέρα 8/4 κατά των αποφάσεων που λήφθηκαν σε σχέση με μέτρα για εφαρμογή μνημονίου με το αίτημα την απόδοση ευθυνών στους αίτιους, παρά την αντίθετη απόφαση της ΕΣΕΜ.

Η διαδηλωση ήταν η τρίτη μαθητική διαδήλωση μετά τις κινητοποιήσεις στην Λευκωσία και την Λεμεσό. Το κλίμα είχε κάτι από την παράδοση αντίστασης της Πάφου, αλλά και ένα νεανικό αέρα αμφισβήτησης: «Τότε με τα τανκς τώρα με τα Banks”.

Δημιουργία ανταλλακτικού δικτύου

Την Κυριακή πραγματοποιήθηκε η πρώτη προσπάθεια για δημιουργία, αλλά και καθιώρηση ανταλλακτικού δικτύου, στην πλατεία της Φανερωμένης, μέσα από

αυτοοργάνωση και αλληλεγγύη. Το ανταλλακτικό παζαράκι περιλάμβανε ρούχα, βιβλία, τρόφιμα, cd και άλλα αναγκαία.

Για την ανταλλακτική οικονομία: http://www.enet.gr/?i=news.el.article&id=262932
http://antallaktiki.gr/

Δίκτυα ανταλλαγών στην Ελλάδα:
http://fasouli.wordpress.com/links/%CE%AC%CE%BB%CE%BB%CE%B1-%CE%B4%CE%AF%CE%BA%CF%84%CF%85%CE%B1-%CE%B1%CE%BD%CF%84%CE%B1%CE%BB%CE%BB%CE%B1%CE%B3%CF%8E%CE%BD-%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%AC%CE%B4%CE%B1/

Οικολογικός Ακτιβισμός

Με την κινητοποίηση της Πρωτοβουλίας για την προστασία της Καρπασίας, τόσο μέσα από το σχετικό ψήφισμα η συλλογή υπογραφών του οποίου συνεχίζεται (http://www.defterianaynosi.com/article.php?id=644), όσο και μέσα από την ιστοσελίδα (www.ProtectKarpas.org), σελίδες κοινωνικής δικτύωσης και αρθρογραφία, αναστάλθηκε η σελίδα του Φεστιβάλ της Διαδρομής του Μεταξιού στο facebook, με μεγάλες πιθανότητες ακύρωσής της διεξαγωγής του στη Χρυσή Ακτή (http://www.gazeddakibris.com/ustel-altinkumda-herhangi-bir-festival-yok/), αλλά και η λήψη νομικών μέτρων για κατεδάφιση της παράνομης οικοδόμησης στην περιοχή εντός πέντε ετών βάσει σχετικού διατάγματος (http://yeniduzen.com/Haberler/haberler/karpazda-kacak-yapilara-yasal-islem/2063).

Ακτιβιστές που παρακολουθούν σε τακτική βάση της εξελίξεις των παράνομων εργασιών, διαπίστωσαν ότι την περασμένη Πέμπτη, αστυνομία και μέλη του Τμήματος Περιβάλλοντος των τουρκοκυπριακών αρχών, προχώρησαν στην άμεση εφαρμογή του διατάγματος για καταστροφή των οικοδομικών εργασιών στη Χρυσή Ακτή και τη Ζώνη Ειδικής Προστασίας Καρπασίας.

Δυστυχώς οι οδικές εργασίες συνεχίζουν στους ίδιους ρυθμούς και για το λόγο αυτό, οι ακτιβιστές κινητοποιούνται για τη δημοσιοποίηση του κινδύνου που συνεχίζει μέσα από διεθνή ΜΜΕ και την εξασφάλιση της αλληλεγγύης και υποστήριξης από περιβαλλοντικές οργάνωσης σε ολόκληρο το νησιά, αλλά και διεθνείς. Εκπρόσωποι θα μεταφέρουν τις ανησυχίες τους σε δομές της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και θα συνεχίσουν τη δράση τους και τις κινητοποιήσεις ώστε να σταματήσει η συνέχιση της καταστροφής που προκαλεί η διαπλάτυνση του οδικού δικτύου.
Η παρέμβαση όσο το δυνατών περισσότερων ατόμων είναι αναγκαία για την επιτυχή κατάληξη του στόχου και τη σωτηρία της Καρπασίας. Η σημασία της χερσονήσου της Καρπασίας και κατ' επέκταση η αναγκαιότητα προστασίας της περιγράφεται τόσο στην ιστοσελίδα της Πρωτοβουλίας, όσο και σε προηγούμενα άρθρα της ΔΑ, μεταξύ άλλων http://www.defterianaynosi.com/article.php?id=566

Μια προφητική παράσταση: Sharing lives

«Θέλουμε τον απόλυτο έλεγχο. Η χθεσινή ευδαιμονία σας είναι το αυριανό χρέος σας. Επενδύσαμε στα χρέη σας , μας ανήκουν. Μας ανήκετε. Εμείς υποθηκεύουμε το παρόν και το μέλλον σας. Είμαστε η Τράπεζα σας.»

Για μια εξαιρετική ανάλυση της παράστασης:
http://www.truerespect.com.cy/index.php?option=com_content&view=article&id=538:2013-04-09-10-38-33&catid=35:2010-06-07-19-50-04&Itemid=54

ΣΠΟΝΤΕΣ

- **Κοίτα να δεις που θα κάνουν τον Δημητριάδη ήρωα της κοινωνίας απέναντι στο τραπεζικό κατεστημένο.** Η επίθεση εναντίον του πηγάζει σαφώς από το γεγονός ότι τόλμησε να τα βάλει με τις τράπεζες. Το πρωί φώναζε ο Πολίτης, το αναπαράγει μέρος του κομματικού σκηνικού και το

απόγευμα ανακοινώθηκε η ανάκληση του υποδιοικητή **– τί σύμπτωση, ακριβώς την μέρα που παραδινόταν στη Βουλή η λίστα με τις εκροές όπως του συμπέθερου.** Προφανώς ήταν ένα στημένο σκηνικό.

- **Η αντίσταση στην υστερία είναι δημοκρατικό καθήκον.**
- **Αν ο κ. Σταυρινάκης θέλει να υπερασπιστεί τη δημοκρατία τότε θα αμφισβητήσει την ανάκληση στο δικαστήριο.**
- **Ακόμα δεν ξεκίνησε η ερευνητική και ο ένας την έκανε με ελαφρά πηδηματάκια.** Τώρα ανακάλυψε ότι δεν μπορεί η μήπως τώρα άρχισε να καταλαβαίνει τις πιέσεις που θα του ασκηθούν; Το κλίμα στα ΜΜΕ που ελέγχει το προεδρικό είναι υστερικό.
- **Και ο νεοδιορισμένος ακούγεται ότι έχει συμπεθερικές σχέσεις με βαθιά συμφέροντα στην Τράπεζα Κύπρου; Η συνέχεια στο επόμενο τεύχος..**
- **Τα όρια της γελοιότητας: όταν ένας πρόεδρος δεν μπορεί να αποφασίσει ποτέ του είπαν για το κούρεμα.** Το επιτελείο του Αναστασιαδη μετά τις 15 Μαρτίου έλεγε ότι έμαθε για το κούρεμα η ώρα 11 την νύχτα. Μετά την ξεκάθαρη δήλωση του Π. Κληριδη ότι του είπαν να γνωματεύσει για νομοσχέδιο για το κούρεμα καταθέσεων το πρωί της 15ης Μαρτίου, άλλαξαν βιολί και τώρα το σενάριο είναι ότι το έμαθε ο Αναστασιαδης από το απόγευμα. Δεν υπάρχει θέμα παραπλάνησης του κοινού και ψεμάτων; Η ξεχνά συχνά;
- **Και κατά τα αλλα το κίτρινο γραφείο επιτέθηκε στον Δημητριάδη για τις οδηγίες που έδωσε για την έρευνα.** Καλά, αν οι διατυπώσεις μπορούν να αξιολογηθούν, τότε ο κ. Αναστασιάδης δεν διέπραξε ποινικό αδίκημα με τόσα ψέματα που λέει για το κούρεμα;
- **Από την Καθημερινή για το πανηγύρι των ψεμάτων από το προεδρικό:** «Από την άλλη, ο Ν. Αναστασιάδης, όταν πήγε λέει στο Eurogroup, δεν ήξερε το ύψος του δημόσιου χρέους και το έμαθε από την κ. Λαγκάρντ και γι' αυτό δέχθηκε το κούρεμα. Καλά, Πρόεδρε, πώς πήγες χωρίς να ξέρεις τα απολύτως στοιχειώδη; Γι' αυτό διακήρυττες ότι δεν πρόκειται να δεχτείς κούρεμα; Ούτε εσύ διάβασες τι έλεγαν οι Moody's; Ή μήπως διάβασες μόνο το δημοσίευμα των Financial Times στις 13/02/13 που αναφερόταν σε κούρεμα των ομολόγων και των ανασφάλιστων καταθέσεων και την προειδοποίηση των Moody's, την επόμενη μέρα, ότι με κούρεμα θα υπάρξει «κίνδυνος εκροών καταθέσεων από τις κυπριακές τράπεζες αλλά και συνέπειες στην Ευρωζώνη» και είπες να εκβιάσεις λίγο τους Ευρωπαίους; Κι αφού, Πρόεδρε, δεν σου είπε ο Σαρρής πόσο είναι το χρέος, γιατί δεν

ρώτησες τον κεντρικό τραπεζίτη, ή μήπως δεν μιλιέστε με τον Πανίκο, όπως ο Χριστόφιας με τον Ορφανίδη; Στην τελική, γιατί δεν ρώτησες τον Ανδρέα Χαραλάμπους του ΥΠΟΙΚ, που ήταν μαζί σας; Δεν είναι ο κ. Χαραλάμπους που έστειλε στις 13/03/13 στη Νομική Υπηρεσία, για νομοτεχνικό έλεγχο, νομοσχέδιο που προέβλεπε και κούρεμα;» http://www.kathimerini.com.cy/index.php?pageaction=kat&modid=1&artid=129198

- **Και αφού μιλάμε για τις απατές των ΜΜΕ, ποιός θυμάται τον Ιερωνυμίδη;** Τελικά, σταμάτησε η έρευνα γιατί δεν υπήρχαν στοιχεία. Τι χαρά. Και όλα τα πρωτοσέλιδα του Πολίτη; Δημοσιογραφία «κίτρινου γραφείου»,
- **Επέστρεψε και πάλι το κλισέ της «στάσης πληρωμών». Και τώρα θα το λέει η κυβέρνηση για να εκβιάζει την κοινωνία.** Το πώς κατάφεραν να οδηγήσουν τη χώρα σε μια νύχτα να μην έχει χρόνο να διαπραγματευτεί είναι ενδιαφέρον. Μέχρι τις 15 Μαρτίου, είχαμε και μικρό πλεόνασμα, αναμέναμε και τα έσοδα από το φόρο εισοδήματος και η κυβέρνηση διαπραγματευόταν για 17 δις. Ξαφνικά, έπεσε στα 10 δις, δέχτηκε κουρέματα, και οδήγησε τη χώρα στο χάος – και τώρα δεν βγαίνουν τα έσοδα. Θα μπορούσε να το ονομάσει κάποιος συνέπεια τραγικών λαθών. Αλλά δεν είναι ενδιαφέρον ότι κάτι τέτοιο πρόβαλαν ως εκβιασμό από το περασμένο καλοκαίρι;
- **Όταν ο Γεωργιάδης απειλούσε τους ημικρατικούς να μην δανείσουν την κυβέρνηση, δεν καταλάβαινε ότι θα προκαλούσε στάση πληρωμών;** Όταν η προηγούμενη κυβέρνηση προσπαθούσε να βρει δάνεια για να μπορέσει να διαπραγματευτεί τον περασμένο Ιούλιο, ο κ. Γεωργιάδης απειλούσε τα Συμβούλια των ημικρατικών να μην δώσουν δάνειο – αναφέροντας ανάμεσα σε άλλα, ότι θα τεθεί το θέμα με τις ιδιωτικοποιήσεις. Ύστερα εξαφάνισε την αναφορά στις ιδιωτικοποιήσεις, εννοείται. Αλλά τον αγώνα ενάντια στην προσπάθεια να βρεθούν χρήματα για να μην υπάρξει στάση πληρωμών, τη συνέχισε ο ΔΗΣΥ. Τώρα είναι εντάξει να δανείζεται η κυβέρνηση; Και αν κάποιος ήταν διατεθειμένος να ρίξει τη χώρα σε στάση πληρωμών, κάνοντας αντιπολίτευση, ποιός μπορεί να πιστέψει ότι ο κ. Γεωργιάδης δεν χρησιμοποιεί την στάση πληρωμών για να εκβιάζει;
- **Και το ανέκδοτο του Στυλιανίδη: «να υπογραφεί μνημόνιο να τελειώσει η περίοδος αβεβαιότητας».** Κάθε τρεις μήνες θα κάνετε πάρτι με την τρόικα; Δεν καταλάβατε ακόμα τί γνώμη έχουν για εσάς;

- **Και η λαφαζανιά είναι μέρος της ρητορικής της κυβέρνησης – πίσω στην εποχή της αμαξάς, δηλαδή**; Ο κ. Σαρρής μπορεί να βαρυνόταν με θέματα διαπλοκής, όπως άλλωστε και ο νυν υπουργός, αλλά, τουλάχιστον, είχε και ένα επίπεδο σοβαρότητας. Η παιδική χορωδία της κυβέρνησης: αν φύγουμε από το ευρώ θα πάμε αιώνες πίσω. Μπράβο ρητορική σοβαρότητας. Δηλαδή, κατά πώς το καταλαβαίνετε, κύριοι, λέτε να πάμε στον 19° αιώνα και να έχουμε άμαξες, η η φαντασίωση σας πάει στην εποχή με τις πανοπλίες;
- **Και η ειλικρίνεια προπάντων – θέλει συνεργασία με το διοικητή, λέει ο υπουργός και την άλλη μέρα, η εφημερίδα του προεδρικού κάνει επίθεση για την έρευνα για τις τράπεζες.** Στη βουλή, ο Χ. Γεωργιάδης είπε ότι η κυβέρνηση θα έχει στενή επαφή με την Κεντρική Τράπεζα: Σήμερα πληρώνουμε τα λάθη προηγούμενων. Η παρούσα κυβέρνηση βρίσκεται σε καθημερινή επαφή με την Κεντρική Τράπεζα». Την άλλη μέρα, η εφημερίδα του ΔΗΣΥ, ο Πολίτης, είχε νέα πρωτοσέλιδη επίθεση στο Δημητριάδη. Ό,τι θυμούνται, χαίρονται στο προεδρικό; Ή τους ενόχλησε η αναφορά ότι το κούρεμα ήταν πολιτική απόφαση. Είναι, βέβαια και οι μεγαλομέτοχοι της τράπεζας Κύπρου, είναι και όσοι θέλουν, ακόμα, να φορτώσουν ζημιές σε άλλους… Αν έκανε κριτική στο διοικητή η προηγούμενη κυβέρνηση, τότε δεν σεβόταν την αυτονομία των θεσμών, έλεγε τότε, ο ΔΗΣΥ. Σήμερα, ο σεβασμός είναι να λέγονται, άλλα το βράδυ και άλλα το πρωί;..Είναι το γνωστό, πια, ανέκδοτο, προφανώς: «Δεσμεύομαι»….
- **Τί στάση τήρησε ο ΔΗΣΥ στη βουλή, τον Ιούλιο του 2009, όταν είχαν αντιπαράθεση ο Βγενόπουλος με τον Ορφανίδη;** Την επομένη της αντιπαράθεσης, υπήρχαν ανακοινώσεις κριτικής στο Βγενόπουλο από τον κυβερνητικό εκπροσωπο, το ΑΚΕΛ και το ΔΗΚΟ. Ο Αβέρωφ είχε τη συνάντηση με το Βγενόπουλο; Ο Πολίτης δεν θα δημοσιεύσει πρωτοσέλιδες ερωτήσεις για το θέμα;
- **Τί ενοχλεί τον Πολίτη, ή το Δρουσιώτη περισσότερο;** Ότι αποκαλύφθηκαν τα σκάνδαλα της τράπεζας Κύπρου; Και το έπαιζε και «αποκαλύψεις» κάποτε. Προφανώς, λοιπόν, ανάμεσα σε άλλα, σήμερα, είναι και η εποχή της αλήθειας. Τέτοιος είναι, τέτοιος ήταν. Μη ταράτετε τα συμφέροντα των αφεντικών του. Για ένα πουκάμισο αδειανό, για μια καρέκλα.
- **Και όσοι πίστεψαν το Δρουσιώτη για το κυπριακό, ίσως να πρέπει να ξαναδούν μια πορεία στο φως της σημερινής αποκάλυψης του δικηγόρου των τραπεζών και της εξυπηρέτησης….**

- **Είναι και θέμα ταξικό**. Η προσπάθεια του προεδρικού να στρέψει την προσοχή αλλού, πιάνει όπως είναι αναμενόμενο σε ένα πολιτικό σύστημα, και την προηγούμενη κυβέρνηση. Έτσι είναι και το έθιμο. Όμως, υπάρχει και μια διάσταση, που αξίζει να εστιάσει κάποιος: η διαμάχη από το 2009, είχε να κάνει με το ποιός θα φορτωθεί το κόστος της ζημιάς των τραπεζών. Και το κεφάλαιο με τα ΜΜΕ προσπαθούσε να φορτώσει στην κοινωνία τις ζημιές των τραπεζών – για αυτό αρνήθηκε και τις φορολογίες το 2010. Και απέναντι δεν ήταν μόνο η τότε κυβέρνηση, αλλά και ένα κοινωνικό μπλοκ που περιλάμβανε τις συντεχνίες, αλλά και το ήθελε η πλειοψηφία, όπως φαινόταν στις δημοσκοπήσεις. Και σήμερα, που είναι φανερές οι ευθύνες των τραπεζών - το είπαν και οι Γερμανοί φίλοι του Αναστασιάδη, όπως και οι φίλοι του Αβέρωφ στο ΔΝΤ - και είναι, επίσης, φανερό ότι όσα και να 'κόβαμε' ,πάλι δεν θα είχαμε να χρηματοδοτήσουμε τόσα χρέη από τις ζημιές τους, είναι καλά να θυμόμαστε την ταξική διάσταση – ποιος προκάλεσε την κρίση και ποίοι προσπαθούν να τη φορτώσουν στην κοινωνία.
- **Ο Φιλελεύθερος πάει να ισορροπήσει, κάπως**; Διαβάζεται.
- **Ο Τσουρούλης έκοψε και το Αλ Τσαντίρι για να μην γίνει κριτική στον Αναστασιάδη…**Όταν σε πιάνουν να αντιγράφεις και σου δίνουν και προαγωγή πριν τις εκλογές, κάτι θέλουν να πουν, δεν είναι;
- **Αν, όντως, είναι ο Κουνναφής τότε...** Αν είναι αλήθεια ότι ο δημοσιογράφος, ο οποίος μεσολαβούσε για την αγοραπωλησία άδειας για παραγωγή ενέργειας, είναι ο κ. Κουνναφής, τότε, ίσως, εξηγείται και η εμμονή σε αρνητικά δημοσιεύματα ενάντια στην ΑΗΚ…
- **Βέβαια, συγκριτικά, δεν υπάρχει θέμα.** Ο Πολίτης πουλά σελίδες ολόκληρες και όχι μόνο ειδήσεις.

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ

Διαβάζοντας την έκθεση-έρευνα της Alvarez and Marshal: Πως ο εσωτερικός μηχανισμός των τραπεζών λειτούργουσε πέρα και πάνω από τον νόμο

Της Μ.

Τα ακόλουθα σχόλια σε μέρος της έρευνας των Alvarez and Marshal είναι χαρακτηριστικά δύο φαινομένων, που κυριαρχούσαν στο τραπεζιτικό κύκλωμα:

1. Η τάση των τραπεζιτών να λειτουργούν αυτόνομα από την νομοθεσία και τις υποχρεώσεις να τηρούν τις βασικές λειτουργίες και διαδικασίες, είτε της τράπεζας, είτε της πολιτείας, στην οποία λειτουργούσαν
2. Ένα πνευμα παράκρατους σύμφωνα με το οποίο οι αρμόδιες εποπτικές υπηρεσίες παρέβλεπαν σκανδαλωδώς τα δεδομένα για να συγκαλύψουν τις παράτυπες πράξεις των τραπεζιτών.

Η μη διατήρηση αρχείων και η βολική διαγραφή τεκμηρίων:

- **Σημείο 1.3:** Καθυστερήσεις στην υποβολή εγγράφων (need to chase the Bank for key missing documentation) – οι καθυστερήσεις υποβοήθησαν την καταστροφή ηλεκτρονικών δεδομένων που δεν μπόρεσαν να ανακτηθούν (Απορία: Ολόκληρη τράπεζα δεν έχει back-up system, είτε μέσω σέρβερ, είτε άλλως πως; Πώς είναι δυνατόν κάτι τέτοιο? Δηλαδή, αν από λάθος καταστρέφονταν τα στοιχεία των καταθετών ή των οφειλετών δεν θα ήταν δυνατή η ανάκτησή τους; Πόσοι είχαν πρόσβαση στη διαγραφή στοιχείων, δηλαδή οι πάντες μπορούσαν να κάνουν επεμβάσεις στα στοιχεία τα οποία διαχειρίζονταν; - Λίγο περίεργο, ιδιαίτερα αφού και στις πιο μικρές εταιρείες η διασφάλιση των δεδομένων θεωρείται ιδιαίτερα σημαντικά, θα ετύγχανε τέτοιας αμέλειας από ένα μεγάλο χρηματοπιστωτικό οργανισμό;) – Έμφαση στη φράση: have attempted to **ensure the deleted data could not be retrieved by the investigation team**. Άρα από άλλους μπορούσαν να ανακτηθούν; Αν ναι, πώς?

Πώς οι υπεύθυνοι της Τράπεζας Κύπρου έλεγαν ψέματα στο κοινό:

- Προφανώς, επειδή ειπώθηκε (10 Δεκεμβρίου 2009) ότι επιτεύχθηκε η μείωση της έκθεσης σε ελληνικά ομόλογα, θεωρήθηκε η καταλληλότερη στιγμή για να ξεκινήσούν (10 Δεκεμβρίου 2009) οι ξέφρενες αγορές τους (2.1.3 και 2.1.4.)
  Ποσό που έχασε Τράπεζα Κύπρου από τα ελληνικά ομόλογα: 1.9 δις

- **Αποφασεις για δισεκατομμύρια χωρίς καν επεξήγηση:** Καμιά λογική και εμπεριστατωμένη επιχειρηματολογία στη λήψη απόφασης για τα ομόλογα του ελληνικού δημοσίου 2.3.2 (Προφανώς, η λήψη απόφασης έγινε με το γνωστό παραδοσιακό τρόπο των συνεδριάσεων συμβουλίων: Ρε Κωστή, εννά πάμε για οφτόν πόψε? Εν' νναι ρε Γιαννή. Ααaα εννά πιάμεν τζιαι ομόλογα που τη μάμμαν να την βοηθηθήσουμεν, έν' νναιν? Καλό ρε – Ε, πέ το τζιαι τους

άλλους που εννά τους πιάεις τηλέφωνο για το οφτόν) – Απόφαση η οποία χαρακτηρίζεται από έλλειψη επίσημων εγγράφων! – Αλλά από ήμεϊλ κάποιες ενδείξεις οδηγούν

Όταν τα ίδια άτομα διαπλέκονται σε διάφορες επιτροπές και αποκτούν το σύνδρομο του «θεού»:

- Η επιτροπή για Risk Management δεν αιτιολογεί όχι μόνο επαρκώς, αλλά καθόλου, την απόφαση για το ύψος των ομολόγων
- Το σύνδρομο του θεού για τους Ηλιάδη και Καρυδά καταγράφεται (2.4.1.2) "senior management decisions were not challenged".
- Έλλειψη εμπειρίας σε τραπεζιτικά θέματα από πλευράς non executive board members – Χαρακτηριστικό που παρατηρείται σε διάφορους τομείς μηχανισμών λήψης απόφασης που αφορά σε σύνολα βλ. Συμβούλια Ημικρατικών, τοπικής αυτοδιοίκησης π.χ. Ίσως και βουλή, αφού, ενώ σχετικά μεγάλο ποσοστό έχουν υπόβαθρο (θεωρητικά τουλάχιστον) στα νομικά, ψηφίζονται αντισυνταγματικές νομοθεσίες
- Ο ρόλος του Καρυδά σε δύο ομάδες και η σύγκρουση συμφερόντων, κάτι που ούτε καν έβλεπε ο ίδιος όπως ανέφερε (2.4.1.4)

- Το σύνδρομο του θεού διασφάλιζεται με τη συμμετοχή των «θεών», τόσο σε μηχανισμούς λήψης αποφάσεων, όσο και σε μηχανισμούς διαχείρισης – εξαλείφετο, επομένως, τόσο ο έλεγχος της ορθότητας των αποφάσεων, όσο και ο έλεγχος υλοποίησής τους (2.4.1.5)

Και καλά αγόρασαν τα ομόλογα για τις μίζες – μετά δεν τα πωλούσαν για να εξαπατούν το κοινό;

- Ενδιαφέρουσα η απροθυμία να εκχωρήσει η τράπεζα το χαρτοφυλάκιο των ομολόγων; Με το ζόρι ήθελε να παττίσει; (2.5.1)
- 2.6.1 – κατάλαβα καλά ότι με το ζόρι δεν εθέλαν να διαθέσουν τα ομόλογα και να τα κρατήσουν πάσι θυσία ή εν η ιδέα μου?
- Για να μπόρουν δηλαδή να ισολογίζουν χωρίς να φαίνονται μεγάλα κενά, κάποια ομόλογα τα έθεταν στην κατηγορία «προς πώληση», ώστε να

θεωρούνται εν δυνάμει κέρδος. Μήπως είναι με αυτό τον τρόπο που παρουσιάζονταν συνέχεια ως κερδοφόρες οι τράπεζες ακόμα και μερικούς μήνες πριν την κατάρρευση; (2.6.2)

Γιατί μοίραζαν τα ψέματα με τόση ευκολία το Δεκέμβρη του 2009 και ποιοί τους συγκάλυπταν μετά;

- Βλ. Δήλωση Κυπρή στις 10/12/2009 σε συνάρτηση με τις ξέφρενες αγορές την ίδια μέρα όπως φαίνονται στο σημείο τέσσερα στην προηγούμενη σελίδα (2.6.4.1) που όπως φαίνεται με οδηγίες Ηλιάδη για αγορά ομολόγων 400 εκτ. (2.6.4.2) Και την επόμενη μέρα, ο Καρυδάς ενημερώνει το συμβούλιο ότι πλέον δεν υπήρχε σημαντική έκθεση στα ελληνικά ομόλογα!!!! (2.6.4.3) Τί υπήρχε κοντά στις 10 Δεκεμβρίου 2009, για να συμβαίνουν τόσα και κυρίως να λέγονται τόσα ψέματα; Η συγκεκριμμένη ημερομηνία φαίνεται ιδιαίτερα σημαντική αφού συντελούνται τόσα. Δεν νομίζω να είναι τυχαία.

- 10 Μαρτίου 2010, γράμμα Πουλλή προς τράπεζες για έκθεση στα ελληνικά ομόλογα και στρατηγικές μείωσης. Αντί για απάντηση, 'κάποιος' στην τράπεζα Κύπρου, μιλά με το Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας, ενώ το συμβούλιο δεν έχει ιδέα για την επιστολή. Μήπως για να μην επαναφέρει το θέμα, μετά τις διαβεβαίωσεις της 10 Δεκεμβρίου 2009, ότι δεν υπάρχει σημαντική έκθεση και την ταυτόχρονη οδηγία Ηλιάδη για αγορά, η οποία άρχισε να υλοποιείται άμεσα; Και ενώ ο Πουλλής δεν παίρνει απάντηση στην επιστολήν του, απλώς λαλεί τους με το Διοικητή «εεε μεν πιάτε άλλα»!!!!! Και follow-up γίνεται δύο χρόνια μετά, με νέα επιστολή στις 12 Φεβρουαρίου 2012. Όταν πλέον δεν μπορούσε να κρυφτεί τίποτε! Μπορείτε να πιστέψετε τούτην την κατάσταση καφενέ στο χωρκόν;! Τόση έλλειψη επαγγελματισμού ή τόση προσοχή για να μεν υπάρχουν στοιχεία; Ποιόν που τα δκυο;! (2.8.1.4)

Τα μαργαριτάρια της Λαϊκής

- Η συγχώνευση με την Εγνατίας έγινε με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου. Ερώτημα: το διοικητικό συμβούλιο γνώριζε για τα δεδομένα και τους κινδύνους; Αν ναι, βάσει ποιάς λογικής προχώρησε στη συγχώνευση. Αν όχι, ποιός/ ποιοί δεν ενημέρωσαν και γιατί; (3.1.3)

- Με την παρουσία Βγενόπουλου στη βουλή, σημαίνει ότι το διοικητικό συμβούλιο γνώριζε. (3.1.5 και 3.1.6). Άρα γνώριζε και η βουλή;

- “The CBC sometimes found it difficult to properly supervise the bank as they were not afforded access..” Τί σημαίνει τούτο; Δεν μου διούν πρόσβαση ή παρεμποδίζουν μου την πρόσβαση, τζιαι’ γω λαλώ καλάν;! Με την ίδια λογική, κάθε φορά που η Γενική Ελέγκτρια πάει σε μιαν υπηρεσία τζιαι εν της διούν στοιχεία μεινίσκει ως τζιαμέ; (διαδικαστικά αποστέλλεται επιστολή και περιλαμβάνεται στη σχετικήν έκθεση για την υπηρεσία με νίξη κατά πόσον ανταποκρίθηκε ή όχι). Τελικά, ο Ορφανίδης, δεν είχε πρόσβαση πουθενά, αλλά δεν κατέβαλλε καμιά προσπάθεια να δημιουργήσει πρόσβαση; Λαλίστατος όμως ήταν.

- Με βάσει τα της Κεντρικής και τη σχετική νομοθεσία (να δώσει απάντηση εντός 3 μηνών) και σε συνάρτηση με τη ψήφιση από πλευράς της βουλής (23 Δεκεμβρίου 2011), φαινεται να υπήρχαν 2 πιθανότητες: 1) αν προχωρούσε η συγχώνευση, να πραγματοποιείτο το Μάρτη του 2012 και 2) να μην ενέκρινε η Κεντρική (η Κεντρική έχει δικαίωμα να παρέμβει σε συγχώνευση – επιβεβαιώνεται πιο κάτω στο 5.3.1). Επομένως, γιατί δεν ασκήθηκαν από την Κεντρική, οι εξουσίες που της παρέχει ο νόμος; Τόσο για απαίτηση ενημέρωσης, όσο και για έγκριση ή μη;

Εγκρίθηκε η συγχώνευση με την Εγνατίας για μην χρειαστεί να εξηγηθεί στο κοινό η αλήθεια για την τράπεζα;

- 5.3.4 “The revocation of the approval for MPB’s branch in Greece could have had a significant impact on the Cypriot banking system as the CBC would have needed to set out the reasons for its refusal, such as the need to safeguard the interests of the depositors.”

- Τούτον το ‘confidence of the banking sector’ παίζει πολλά ως δικαιολογία. Εν τόσον vague τζιαι πετάσσεται τόσον εύκολα, χωρίς απολύτως να στοιχειοθετηθεί. Θα εκόστιζεν στην εμπιστοσύνη εάν αναιρείτο η ‘άδεια συγχώνευσης’ μερικούς μήνες πριν αιτηθεί η τράπεζα στήριξη που το κράτος; Να ζητήσει κρατική στήριξη εν έθετε θέμα εμπιστοσύνης; (5.3.4)

- Στα σημεία 6.2.3, 6.2.4 και 6.2.5 καταγράφονται οι προφανείς ενδείξεις για την πορεία – βασικά η τζιυλιμαθκιά του θερκού. Μια χαρά!